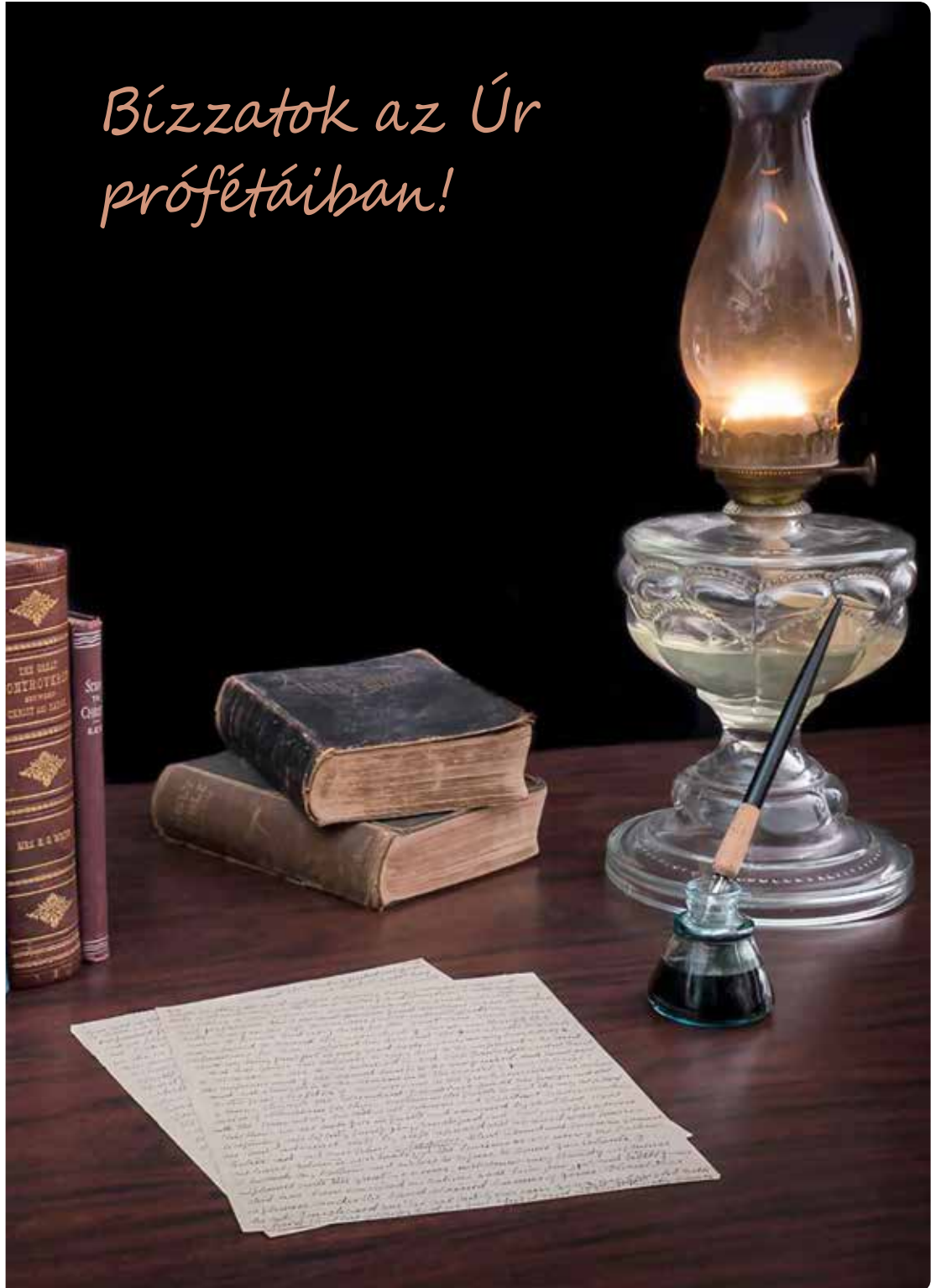

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETÉLET VÁRÓKNAK

*Bízzatok az Úr
prófétáiban!*

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

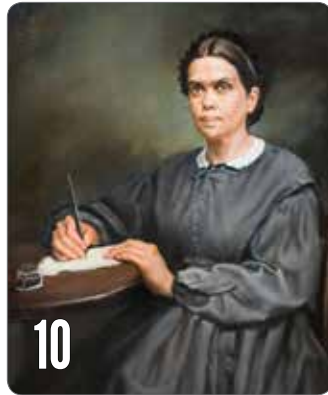
Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

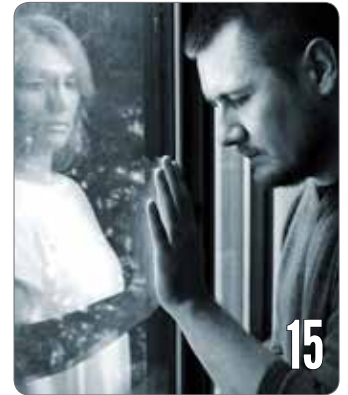
7

8

10

15

3 Vezércikk

Teodor Huțanu

Talál majd hitet?

4 Infó

Az Egyházterületek
Választási Közgyűlései
(2017. április 23–május 9.)

7 Cernica – ATI

Emanuel Sălăgean

Az Adventista Teológiai
Intézet napjai

Az Adventista Szociális
Gondozás és Misszió
Országos Konvenciója,
2017

10 Prófétaság Lelke

Andrew McChesney

Egyházunk vezetőjével
a Bibliáról és Ellen
White-ről beszélgettünk

15 Bibliai párbeszéd

Paul Boeru

Halhatatlan-e a lélek? (2)

22 ASUP – A szabadság vágya

Timotei Bîlbîie

„Az ebek is esznek
a morzsalékokból”

24 Azonosságunk pillérei

Florin Lăiu

A jelenések három
angyala (5)

29 Történelemlecke

Beniamin Roșca

Gyökerek

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

A kihívás folytatódik

31 Szívtől szívnek

Ștefan Tomoiagă

Tisztítsd meg a forrást!

10

Nem a vele szembeni gyűlölet a legnagyobb veszély a Prófétaság Lelkére nézve, hanem a közömbösség. Ma sok egyháztagunk nem ismeri, nem olvassa, vagy egyszerűen figyelembe sem veszi ezeket az értékes írásokat.

*„Az öt történelmi kötetet és a Bizonyságtételeket is be kell vezetnünk minden szombat-tartó családba. Testvéreinknek ismerniük kellene ezek értékét, és serkentsük őket, hogy olvassák is ezeket a könyveket... Ott kellene lenniük minden családban, hogy újra meg újra elolvashassák őket. Tartsuk ott kötetünket, ahol sokan belelapozhatnak, a szomszédaink is. Hadd kopjanak példányaink lapjai!”
(Bizonyságtételek, 4. köt., 390–391.)*

2017. június. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; Tanácsadók Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Georgetel Pirlitu, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította és szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

TALÁL MAJD HITET?

A Generál Konferencia hírügynöksége, az ANN, 2017. május 16-i közleményében egy hamis információt tisztázott. Az álhírből az állt, hogy az Orosz Föderáció hamarosan be fogja tiltani az országban az Adventista Egyház működését. A hivatalos nyilatkozat így hangzott: „A nem hatósági forrásból származó információk nem felelnek meg a valóságnak.” Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy ez valóban így van. Nem vonatkozik az Oroszországban élő adventistákra. Nem most. De tudjuk, hogy előbb-utóbb be fog következni. És nem csak Oroszországban. Ezek az erőt fitogtató hatalmi gyakorlatok sokatmondóak. A válság közeledik. Természetes, hogy feltesszük a kérdést: ki van felkészülve, hogy szembeszálljon a sárkány haragjával (Jel 12:17)?

Jeremiás egy dilemma elé állít bennünket: „Hogyha gyalogokkal futsz, és elfárasztanak téged: mi módon versenyezhetnél a lovakkal? És ha csak békeséges földön vagy bátorságban: ugyan mit cselekednél a Jordán hullámai között?” (Jer 12:5). Egy világságot, reménységet és ihletet árasztó kedvelt énekünk a „Jézusban hiszek” c. himnuszunk. De hányan vagyunk, akiknek az énekléssel ugyan nincs gondunk, a hittel azonban annál inkább? Azaz, bízunk-e őszintén a XXI. században mindabban, amit Isten mond? Elfogadásra, követésre méltónak, az igazság abszolút mércéjének tartjuk-e a szavait? Amikor a szelek elszabadulnak (Jel 7:1–3), mibe fogunk kapaszkodni?

Egy másik hír ezzel a címmel jelent meg az Adventist Review-ben (Costin Jordache, 2017. május 17.): „George Barna kijelentette az adventista küldötteknek: *Válságban vagyunk!*” Budapesten, a „Reach the World” („Elmenvén e széles világra”) nevet viselő konferencia keretében a híres szerző, kutató és statisztikai szakember agaszto adatokat közölt a világ minden tájáról egybegyűlt küldötteknek: „Nagyon kevés fiatal rendelkezik »bibliai felfogással a világról«. A 18 és 30 év közötti korosztály mindössze 4%-a!” De mi a helyzet a szülőkkel? Az 5 és 13 éves gyermekekkel rendelkező szülőknek csak az 5%-a rendelkezik biblikus világképpel!

Való igaz: ezek az adatok az Egyesült Államokra vonatkoznak. De vajon nálunk mi a helyzet? Kétségkívül mély, kiszélesedett válságban a világ. És ezt egy nem adventista személy mondja. Amikor egyre többen vagyunk, akik annyira felvilágosultaknak tartjuk magunkat, hogy már nem hiszünk a Biblia kinyilatkoztatásaiban, miközben a földet egyre nagyobb sötétség borítja (Ésa 60:2), ki lesz világságunk, amikor felüvölt a sárkány? Megemlítettük Oroszországot, az Egyesült Államokat, említsük meg a Vatikánt is. De hogy az apokaliptikus kép teljes legyen, meg kell említenünk a ragyogó Hajnalcsillagot is. Te sem, én sem hiányozhatunk. Uram, erősítsd meg hitünket! ■

Teodor Huțanu, a *Curierul Adventist* főszerkesztője

URAM, ERŐSÍTS
HITÜNKET!

Ebredés és Reform te, családot, gyülekezetet, felebarátaid

„Az a nap Saul megpróbálásának napja volt. Azon a napon megmutathatta volna, hogy bíz-e Istenben, és türelmesen megvárja-e parancsát, vagy ingadozik, és ezzel érdemtelennek bizonyul a rábízott nagy feladatra...”

Mind nagyobb türelmetlenséggel várakozott Sámuelre, és a vele levők kishitűségét, menekülését és félelmét is az ő elmárádásának tudta be. Végre elérkezett a megjelölt idő, ám a próféta most sem jelent meg azonnal, mert isteni akarat tartotta vissza. Saul pedig nem tudta többé türtőztetni magát...

Sohasem tudjuk, milyen nagy dolgok foroghatnak kockán a próbák idején. Nincs semmi másban biztonságunk, csak az Isten ígéje iránti szigorú engedelmségben. Isten minden ígétét a hit

Ne előzd meg Istent!

és engedelmség feltétele mellett adta; és aki nem engedelmeskedik parancsolatainak, az eleve elzárja magát a Szentírás áldásaitól. Ne bizzuk magunkat soha saját érzéseinkre vagy az emberek tanácsára, hanem engedelmeskedjünk Isten akaratának, járjunk egyenesen parancsolatai szerint minden körülmények között. Az ilyen cselekedetek következményeiért az Úr felel. Iránta való hűséggel bebizonyíthatjuk az emberek és az angyalok előtt, hogy nehéz időkben is alkalmas eszközök vagyunk akaratának teljesítésére, nevének felmagasztalására és népének áldására”.

(Ellen G. White, *Pátriárkák és próféták*, 631–634)

AZ EGYHÁZTERÜLETEK VÁLASZTÁSI KÖZGYŰLÉSEI (2017. ÁPRILIS 23–MÁJUS 9.)

MUNTÉNIAI EGYHÁZ- TERÜLET (ÁPRILIS 23.)

Helyi bizottság: Georgel Pîrlitu – elnök, Robert Mandache – titkár, Vali Bădescu – kincstárnok, Marius Andrei – Lelkeszi Egyesület és Családi Osztály, Gabriel Işvan – Vallásszabadság és Nevelés Osztály, Gabriel Kadar – Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály, Felix Muşat – Ifjúság és a Gyermekek Szolgálata Osztály.

A Végrehajtó bizottság összetétele: Georgel Pîrlitu, Robert Mandache, Vali Bădescu, Marius Andrei, Gabriel Kadar, Felix Muşat, Gabriel Işvan, Liviu Dumitraşcu, Livia Manea, Adrian Mihalcea, Emil Eremie, Mihai Papadopol, Adrian Zaharia, Daniel Niţulescu, Dan Soare, Titu Niţă, Zorinel Lăptucă, Ionel Bratu, Vicenţiu Toma. ■

OLTÉNIAI EGYHÁZ- TERÜLET (ÁPRILIS 26.)

Helyi bizottság: Viorel Răducan – elnök, George Sbirnea – titkár, Alin Cătrună – kincstárnok, Daniel Delcea – Lelkeszi Egyesület, Daniel Brînzan – Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály, Florin Răduţ – Ifjúság és a Gyermekek Szolgálata Osztály.

A Végrehajtó bizottság összetétele: Viorel Răducan, George Sbirnea, Alin Cătrună, Daniel Delcea, Daniel Brînzan, Florin Răduţ, Petre Niţă, Lucian Răcilă, Daniel Nicolae, az Adventista Teológiai Líceum igazgatója, Cosmin Blăjan, Viorel Mincinoiu, Elena Mihaiu, Mihail Sora

Osztály-igazgatók: George Sbirnea – ADRA, Alin Cătrună – Keresztény sáfárság, Daniel Delcea – Család, Daniel Brînzan – Kiadványok, Petre Niţă – Kommunikáció, Vallásszabadság és hivatalos kapcsolatok, Lucian Răcilă – Nevelés, Daniel Nicolae – Próféataság Lelke, Daniel Andrei – Etnikai csoportok, Daniela Delcea – Női misszió. ■

Helyi bizottság:

Tiberiu Nica – elnök,
Sergiu Macovei – titkár,
Dumitru Lupu – kincstárnok,
Ionel Mardare – Lelkeszi Egyesület,
Virgil Sandu – Szombatiskola és Személyes Szolgálat,
Dorin Cristea – Ifjúság és a Gyermek szolgálat

A Végrehajtó bizottság összetétele:

Tiberiu Nica, Sergiu Macovei, Dumitru Lupu, Ionel Mardare, Virgil Sandu, Dorin Cristea, Eugen Profir, Eugen Chirilianu, Constantin Iosub, Willy Cotruță, Florin Rașcu, Lucian Smarandache, Titi Palade, Constantin Aruxandei, Paulin Florea, Daniel Felea, Daniel Gheorghită.

Osztály-igazgatók: Ionel Mardare – Prófétaság Lelke, Chirileanu Eugen – Nevelés, Eugen Profir – Család, Constantin Iosub – Egészség. ■

MOLDVAI EGYHÁZTERÜLET
(MÁJUS 2.)

Helyi bizottság: Ban Gabriel – elnök, Tamási Károly – titkár, Vlad Bogdan – kincstárnok, Veress József – Szombatiskola és személyes szolgálat, Poenariu Gelu – Ifjúság és a Gyermek szolgálat.

A Végrehajtó bizottság összetétele:

Ban Gabriel, Tamási Károly, Vlad Bogdan, Veress József, Poenariu Gelu, Nădășan Ana, Csabai Gyula László, az Egészség és mértékletesség Osztály igazgatója, Edmond Lucaciu, Mărie Nicu, Ngwenya Mishack, Constantinescu Dan, Zolyomi Endre, Gábor Rupi.

Directori departamente:

Veress József – Kiadványok, Miron Mihai – Vallásszabadság és hivatalos kapcsolatok, Cătinean Petrică – Kommunikáció, Csabai Gyula László – Család, Nădășan Ana – Női Misszió, Halmágyi József Attila – Etnikai csoportok.

A Végrehajtó bizottság első munkaülése alkalmával ki fogja nevezni a következő osztályok igazgatóit: Nevelés, Egészség és Mértékletesség, Prófétaság Lelke, Zene. ■

DÉL-ERDÉLYI EGYHÁZTERÜLET
(MÁJUS 4.)

**BÁNÁTI
KONFERENCIA
(MÁJUS 7.)**

geanu Dănuț – Vallásszabadság és hivatalos kapcsolatok, Mercea Lucian – Nevelés, Zeiler Benjamin – Család, Morar Marius – Kiadványok, dr. Morar Adina – Egészség, Jigău Emil – Keresztény sáfárság, Nagy-Kasza Gyula – Etnikai csoportok, Bota Daniel ADRA. ■

Helyi bizottság: Maur Mihai – elnök, Morar Marius – titkár, Jigău Emil – kincstárnok, Trandafir Costel – Szombatiskola és Személyes szolgálat, Ardelean Narcis – Ifjúság és a gyermekek szolgálata.

A Végrehajtó bizottság összetétele: Maur Mihai, Morar Marius, Jigău Emil, Ardelean Narcis, Trandafir Costel, Obăgeanu Dănuț, Csergezan Erik, Zeiler Benjamin, Mercea Lucian, Herlea Ionică, Nagy-Kasza Gyula, Bota Daniel, Buzlea Daniel, Romănu Octavian, Târziu Emil.

Osztály-igazgatók: Csergezan Erik – Kommunikáció, Herlea Ionică – Prófétaság lelke, Obă-

**ÉSZAK-
ERDÉLYI
EGYHÁZ-
TERÜLET
(MÁJUS 9.)**

Helyi bizottság: Pașca Iosif – elnök, Szász Károly Zsolt – titkár, Feier Ioan Alin – kincstárnok, László-Varga Zoltán – Szombatiskola és személyes szolgálat, Parascineț Doru – Ifjúság és a gyermekek szolgálata.

A Végrehajtó bizottság összetétele: Pașca Iosif, Szász Károly Zsolt, Feier Ioan Alin, László-Varga Zoltán, Parascineț Doru, Pavel Curac, Miron Claudiu, Váradı Robert, Kovács Bíró Tibor, Mateaș Ștefan, Magó Zsolt Áron, Csergezan Bernard, Buciuman Simion, Sergiu Turturică, Luca Ionel.

Osztály-igazgatók: Parascineț Doru – Kommunikáció, Buciuman Simion – Prófétaság Lelke, Mateaș Ștefan – Vallásszabadság és hivatalos kapcsolatok, Luca Ionel – Nevelés, Csergezan Bernard – Család, László-Varga Zoltán – Kiadványok, dr. Turturică Sergiu – Egészség, Feier Ioan Alin – Keresztény sáfárság, ADRA, Magó Zsolt Áron – Etnikai csoportok. ■

A LELKIISMERETI OKOK MIATT ELÍTÉLTEK EGYESÜLETE TAGJAINAK TALÁLKOZÓJA

A Lelkiismereti Okok Miatt Elítéltek Egyesülete tagjait ezúton meghívjuk XXIX. Kongresszusunkra, amelyre 2017. szeptember 9-én, szombaton kerül sor a Râmnicu Vâlcea-i 1-es számú Adventista Gyülekezet imaházában. Cím: Pătrașcu Vodă utca 9 szám. Bővebb információkat a 0744-513.124-es telefonszámon, vagy e-mailen szerezhetnek: fostidetinutiazs@gmail.com

Titu Ghejan, egyesületi elnök

AZ ADVENTISTA TEOLÓGIAI INTÉZET NAPJAI – 2017

Az Adventista Teológiai Intézet a cernicai „Dr. Luca” egészségügyi posztliceummal együttműködve május 12. és 14. között megszervezte az Adventista Teológiai Intézet Napjai című rendezvényt, amelynek mottója: „Félelem nélkül a vég idején” (Jelenések 12:11), előadója pedig dr. Ranko Stefanovic volt az Andrews Egyetemről (Egyesült Államok). Akárcsak az előző alkalmakkor, az idei találkozón is több mint 400 fiatal vett részt az egész országból, köztük sokan a bukaresti, kolozsvári és krajovai adventista líceumokból.

Az idei rendezvény is péntek este kezdődött egy istentisztelet keretében, amelynek nagy részét a Jézus visszajövetelének idejében élők keresztény tapasztalatairól történő beszélgetés foglalta le. Ezt követték az ismerkedés és a közösség percei. A második nap több, nagy figyelemmel előkészített tevékenységben volt részük a jelenlévőknek. Megemlítjük az istentiszteleteket, a szemináriumokat, az intézetet és kollégiumát bemutató körmenetet, a délutáni koncertet, a szombatzárást és a tábortüzet. Továbbá a jelenlévők minőségi zenét hallgathattak a Teológia cseppetűs zenekara,

fiatal tehetséges kórusok és zenekarok előadásában. Az esemény utolsó napján több felüdítő tevékenységre is sor került.

Az Adventista Teológiai Intézet napjai talán a legfontosabb momentuma a szombat délelőtti istentisztelet volt, amelyen Ranko Stefanovic előrehívta a fiatalokat, hogy adják át életüket Annak, Aki meghalt értünk, és hamarosan dicsőségben visszatér, hogy magához vegyen minket. A jelenlévők válasza nem váratott magára: sok fiatal előrement, és kijelentette, hogy kész alávetni magát a bibliai keresztségnek, és megújítani elkötelezettségét Jézus Krisztus iránt. Válaszukkal igazolták, hogy a Jézus Krisztus visszajöveteléről szóló bibliai üzenet ma is időszerű, és képes megérinteni a fiatalok szívét.

Mindenkinek tetszett a választott téma és az, ahogyan az eseményt megszervezték. A maguk során a szervezők is elégedettek voltak, és várják, hogy további rendezvényekkel kedveskedjenek a fiataloknak.

**FÉLELEM NÉLKÜL
KRISZTUSSAL
EMANUEL
SALAGEAN**

**SOK FIATAL ELŐREMENT
ÉS KIJELENTETTE, HOGY
KÉSZ ALÁVETNI MAGÁT
A BIBLIAI KERESZTSÉG-
NEK, ÉS MEGÚJÍTANI
ELKÖTELEZETTSÉGÉT
JÉZUS KRISZTUS IRÁNT.**

„Csodálatosan éreztem magam, a hangulat rendkívül jó volt. Azt hiszem, hogy távozásomkor vágyat fogok érezni a visszatérésre, egy látogatás erejéig mindenképp, de inkább azért, hogy itt tanulhassak. Az esemény tematikája nagyon időszzerű volt, és az egyháznak meg kell hallania ezt az üzenetet, főleg a fiataloknak.”

(Diana Vulpe, Maranatha Adventista Teológiai Líceum, Kolozsvár)

„Tetszett a hangulat a kollégiumban, szépek voltak az énekek, nagyon jól éreztem magam. Javasolom minden fiatalnak, hogy a jövőben vegyen részt az Adventista Teológiai Intézet napjain, mert az itt eltöltött idő hasznos pihenés e kihívásokkal és megpróbáltatásokkal teli, rohanó életben.”

(Lup Răzvan, bukaresti diák)

„Voltunk itt olyanok, akik már ismertük egymást, de olyanok is, akikkel először találkoztunk.

Kellemesen meglepett, hogy sok fiatal, aki először jött most ide, jelezte komoly szándékát, hogy itt szeretne tanulni. A bemutatások különlegessé tették az Adventista Teológiai Intézet napjait abban az értelemben, hogy habár a vég ideje volt a téma, a hangnem mégis derülítő, pozitív volt, és reményiséget, hitet közvetített. Ifjúsággal, zenével, Jézus Krisztus visszajövetelével és az utolsó napokkal kapcsolatos beszélgetésekkel gazdagodva távoztunk. E földi élet nem minden. Ez csupán egy kezdet, és azt szeretnénk, hogy ifjaink egy sokkal magasabb perspektívához igazodjanak, amely az örökkévalóságba vezetni őket. Szeretnénk még ilyen napokat szervezni.”

(George Şchiopu, az Adventista Teológiai Intézet káplánja)

Az idei akadémiai év utolsó eseménye a június 11-i ballagás. A felvételi első szessziójára 2017. július 12. és 17. között kerül sor. ■

AZ ADVENTISTA SZOCIÁLIS GONDOZÁS ÉS MISSZIÓ ORSZÁGOS KONVENCÍÓJA, 2017

Május 5. és 7. között az Adventista Teológiai Intézet és a Romániai Hetednapos Adventista Egyház Uniója, az ADRA-val és a Szociális Gondozás Kompetenciáit Felmérő és Szakmai Képzést Biztosító Központtal karöltve megrendezte az Adventista Szociális Gondozás és Misszió második országos konvencióját. Az eseményre a cernicai Adventista Teológiai Intézet kollégiumában került sor. Mottója: „A legkisebb atyafiak is... fontosak” (Mt 25:40). „Ha azt tesszük, amit Krisztus, míg itt, e földön élt, az Ő nyomdokain járunk” (Ellen White, *Jézus élete*, 640).

Az eseményen résztvevő személyek az Adventista Egyház szociális projekteiben dolgoznak (ADRA, ASUP, ARSU, stb.), de jelen voltak olyan szociális gondozók is, akik az Adventista Egyház tagjai vagy szimpatizánsai, továbbá személyes vagy családi szociális projekteken részt vevő személyek. Ez alkalommal bemutakoztak az Adventista Teológiai Intézet szociális gondozó-képző tagozatának diákjai, emellett pedig több mint 10 intézményt, alapítványt, egyesületet és társadalmi projektet ismerhettek meg a jelenlévők.

A péntek esti program keretében Gabriela Istrate, az ADRA moldvai és bukovinai projekt-koordinátora tartott előadást. Szombat délelőtt, az imaórán Gabriel Kadar lelkésznek, a Munténiai Egyházterület Szombatiskola Osztálya igazgatójának ihletett üzenete hangzott el. A szombatiskolai tanulmányozást Laurențiu Nistor lelképásztor, az Adventista Intézet misziológia tanára vezette, a 11 órai istentiszteleten az Igét az Unió Szombatiskola Osztályának igazgatója, Florian Ristea lelkész tolmácsolta. A délutáni

program keretében, két részben, a résztvevők szociális projektjei kerültek bemutatásra.

Ezen a konvención új, a szociális gondozás területén tevékenykedő szervezeteket, intézményeket, újszerű, nagy aktualitásnak örvendő projekteket mutattak be (Reménység a bevándorlók számára), továbbá a Szociális Gondozás Kompetenciáit Felmérő és Szakmai Képzést Biztosító Központ két továbbképző kurzust is tartott, amelyek címe: (1) A szociális gondozó és szerepe a szociális szolgáltatások fejlesztésében – minőségi sztenderdek, multidiszciplináris csapatmunka és a szociális szolgáltatók akkreditációja; (2) A szociális szolgáltatások menedzsmenete – hogyan biztosítható pozitív hatású szociális szolgáltatás a társadalomban.

„A résztvevőktől kapott üzenetekből megértettük, hogy ez az esemény nagy segítségül szolgált számukra, és kívánjuk, hogy jövőre több továbbképző kurzussal kedveskedhessünk a szociális gondozásban dolgozóknak. Az Adventista Teológiai Intézet licenciátusi képzést nyújt szociális gondozói szakon. Kötelességünknek érezzük, hogy támogatást nyújtsunk mindazoknak, akik ezen a területen szeretnének dolgozni.”

(dr. Roxana Paraschiv, egyetemi előadó, az ATI rektora)

„Amit ma itt láthattunk, az az önfeláldozás, a személyes kényelem feladása és főleg az emberek szeretetébe vetett hit megnyilatkozása. Ezek az emberek felebarátaikért dolgoz-

nak, és valószínű, hogy itt, e földön nem részesülnek jutalomban, hanem majd az Úr fogja elismerni munkájukat.”

(Florian Ristea, az Unió Szombatiskola Osztályának igazgatója)

„Értékelem az Adventista Teológiai Intézet és a Romániai Hetednapos Adventista Egyház Uniójának a szociális gondozás terén tett szolgálatát, hogy ilyen országos szintű eseményeket tervez meg, készít elő és valósít meg annak érdekében, hogy mi mindannyian, akik társadalmi projekteken dolgozunk, találkozhassunk és összefoghassunk. Szeretném, ha gyakrabban lennének ilyen alkalmak. Akik különböző okok miatt nem vehettek részt ezen a konvención, személyes véleményem, hogy sokat veszítettek, és a hiányukat éreztük. Remélem, hogy jövőre sokkal többen leszünk, és többet tanulhatunk egymástól és Istentől.”

(Adalbert Ghejan, az ASUP alelnöke)

Az Adventista Szociális Gondozás és Misszió következő országos konvenciójára 2018-ban kerül sor, az időpontról később döntünk. Addig is mindazokat, akik részt szeretnének venni azon, megkérjük, hogy küldjék el elérhetőségüket az emanualsalagean@institutadventist.ro email-címre, vagy a 0040-213.695.350 és 0040-744.685.123-as telefonszámokon vegyék fel velünk a kapcsolatot. ■

Emanuel Sălăgean, Adventista Teológiai Intézet

EGYHÁZUNK VEZETŐJÉVEL A BIBLIÁRÓL ÉS ELLEN WHITE-RÓL BESZÉLGETTÜNK

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK: TED N. C. WILSON MEGOSZTJA VELÜNK LEGMÉLYEBB MEGGYŐZŐDÉSEIT, AMELYEK JÉZUSSAL KEZDŐDNEK, ÉS VELE ÉRNEK VÉGET.

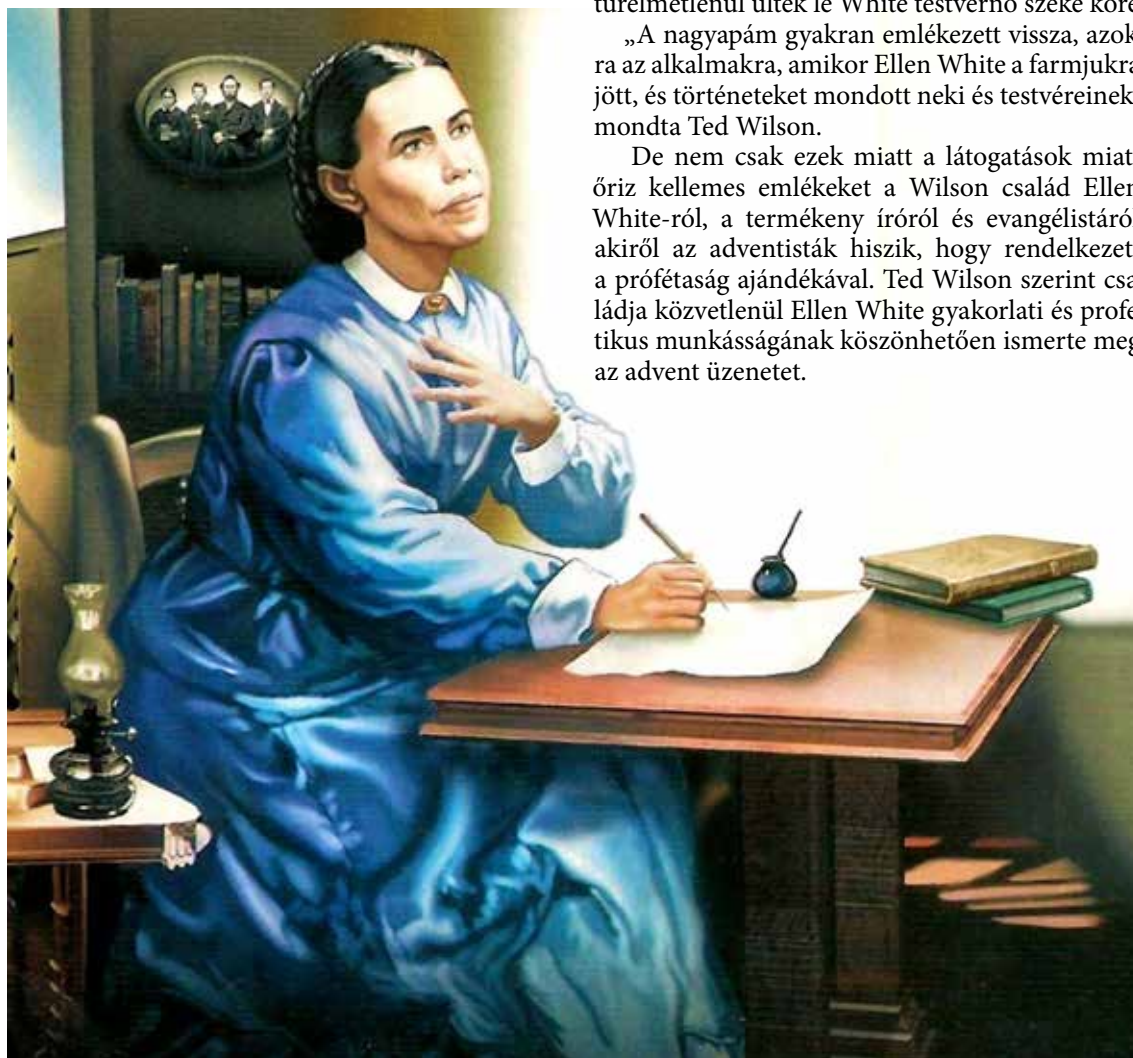
Ted N. C. Wilsonnak, a Hetednapi Adventista Egyház elnökének nagyapja, amikor még kisfiú volt, sokat időzött az egyház társalapítója, Ellen G. White lábainál, és történeteit hallgatta.

Ellen White, aki a közelben lakott, az 1900-as évek elején látogatta meg a Wilson családot Healdsburgban. Ted Wilson nagyatája, Nathaniel C. Wilson és három testvére minden alkalommal türelmetlenül ültek le White testvérnő széke köré.

„A nagyapám gyakran emlékezett vissza, azokra az alkalmakra, amikor Ellen White a farmjukra jött, és történeteket mondott neki és testvéreinek”, mondta Ted Wilson.

De nem csak ezek miatt a látogatások miatt őriz kellemes emlékeket a Wilson család Ellen White-ről, a termékeny íróról és evangélistáról, akiről az adventisták hiszik, hogy rendelkezett a profétaság ajándékával. Ted Wilson szerint családja közvetlenül Ellen White gyakorlati és profetikus munkásságának köszönhetően ismerte meg az advent üzenetet.

A BIBLIA ÉS A PRÓFÉTASÁG LELKE UGYANABBÓL A FORRÁSBÓL ERED: ISTENTŐL, ÉS MINDKETTŐNEK UGYANAZ AZ ÜZENETE ÉS KÜLDETÉSE: JÉZUSHOZ VEZETNI AZ EMBEREKET, ÉS FELKÉSZÍTENI ŐKET AZ Ő ELJÖVETELÉRE, AMELY HAMAROSAN BEKÖVETKEZIK.

A történet Wilson testvér dédszüleivel – Williammel és Isabellával – kezdődik, akik 1870 körül vándoroltak ki Írországból az Egyesült Államokba, ahol földműveléssel, gyümölcsstermesztéssel és állattenyésztéssel kezdtek foglalkozni, majd egy boltot is nyitottak.

A házaspárnak négy fia született, köztük volt Ted nagytatája is. Isabella csatlakozott az adventista egyházhoz, William azonban nem. 1905-ben azonban, a felesége kérésére, elment egy adventista táborba, ahol az előadó Ellen White volt. Beszéde arról szólt, hogy a bűnösöknek szükségük van egy Megmentőre, akinek meg kell engedniük, hogy megváltoztassa az életüket.

„Ellen White lelkes felhívást intézett hallgatóságához, amikor Isabella meglepetésére William felállt, előrelépett és átadta életét Istennek”, mondta Wilson testvér.

William egy éven keresztül tanulmányozta az üzenetet. Szombaton bezárta a boltját. Megkezdte, és a healdsburgi adventista gyülekezet – a későbbi Pacific Union College – presbitere lett.

„Krisztus megváltoztatta az életét, és egy nagy-lelkű emberré vált, aki segítette a szükségben levőket”, mondta Wilson.

A Wilson dédapa életében történt változás az egyik oka annak, hogy Ted a Biblia mellett Ellen White írásait – azaz a Prófétaság Lelkét – is határozottan támogatja. Mi több, a Biblia és a Prófétaság Lelke ugyanabból a forrásból ered: Istentől, és mindkettőnek ugyanaz az üzenete és küldetése: Jézushoz vezetni az embereket, és felkészíteni őket az Ő eljövetelére, amely hamarosan bekövetkezik.

Wilson testvér az alatt az öt év alatt, amióta az Adventista Világegyház elnöke, többször is beszélt a Bibliára és a Prófétaság Lelkére vonatkozó mélyen gyökerezett meggyőződéseiről, és amikor második mandátumával is megbízták, megígérte, hogy ugyanolyan figyelmet fog szentelni ezután is ennek a kérdésnek. Ezt azzal indokolta, hogy meggyőződése: a Prófétaság Lelke azért bizott az Adventista Egyházra, hogy a történelem utolsó napjaiban megossza azt a világgal. „A Prófétaság Lelke lelki táplálásunkra adatott, és mennyből jött utasításokkal segíti Isten munkáját az utolsó napokban”, mondta Ted Wilson.

„Isten arra használta fel a Prófétaság Lelkét, hogy követőit a Hetednap Adventista Egyház megalapításához vezesse. Ezek az emberek mindennél jobban szeretik Istent, és az Ő ereje által teljesítik minden parancsolatát. Isten ma arra használja fel a Prófétaság Lelkét, hogy több

millió főt számláló világszéles egyháza felvirágozzon.”

A következő kérdések és válaszok alapját egy a 2017. október 17-én, az Andrews-on tartott Prófétaság Lelke szimpozium keretében elhangzott prédikáció szolgáltatja.

Biblikus volt Ellen White elhivatása?

A Hetednap Adventista Egyházban az Úr modern szolgálójaként és prófétaként fogadjuk el Ellen White-ot. Én személyesen hiszem és vallom, hogy a Prófétaság Lelkének írásai méltók a bizalomra és igazak, mivel Ellen White és prófétai munkássága megfelelték a következő négy bibliai próbának:

1. Írásai egybehangzanak a Bibliával, teljesítvén ez által az Ésa 8:20 versében foglaltakat: „A tanításra és bizonyosságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk.”

2. Élete és munkássága Istennel való kapcsolatának bizonyítéka: „Az ő gyümölcszeikről ismeritek meg őket” (Mt 7:20).

3. Próféciái beigazolódtak, beteljesítvén Jeremiás 28:9 versét: „Amely próféta a békességről prófétál, amikor beteljesedik a próféta beszéde, akkor ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte-é azt valóban.”

4. Írásai Krisztust magasztalják, és Isten Fia-ként mutatják be Őt, aki lejött a Földre, hogy megmenten minket, betöltvén 1Jn 4:2 versének jövendölését: „Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van.”

Ezen felül életét és munkásságát igazolja, hogy látomásait fizikai megnyilvánulások kísérték, jövendölései időszerűek, kijelentései merészek és biztosak, szolgálatának, kijelentéseinek lelki színvonala magas, magyarázatai gyakorlati jellegről tanúskodnak az élet számos területén.

Miért utalnak az adventisták Ellen White írásaira mint a Prófétaság Lelkére?

A Prófétaság Lelkét a Biblia úgy mutatja be, mint ami Isten maradék egyházának egyik jellegzetessége. Jelenések 12:17 versében olvassuk: „Megharaguvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyosságtétele.”

**IÉZUS
BIZONYSÁGTÉTELE
TED
WILSON**

AHOGY MAGA ELLEN WHITE IS MONDTA, A PRÓFÉTASÁG LELKÉNEK SZEREPE AZ, HOGY A BIBLIÁHOZ VEZESSE AZ EMBERT. MÉGIS ÉN TELJES SZÍVEMBŐL HISZEM, HOGY A PRÓFÉTASÁG LELKE UGYANÜGY ISTENI IHLETETTSÉGŰ, MINT A BIBLIA, LÉVÉN, HOGY AZ IÉZUS BIZONYSÁGTEVÉSE.

Jelenések 19:10 verse a következő magyarázatot fűzi ehhez: „A Jézus bizonyágtétele a profétaság lelke.” Isten embereinek e két megkülönböztető jegye annyira egyértelmű: azok, akik megtartják Isten parancsolatait – beleértve a negyediket is, a szombatot, amely lényeges, mivel Istent azonosítja, és a Teremtő iránti engedelmességre tanít, aki hat szó szerinti és egymás utáni napon teremtette a Földet, majd a hetedik napon megnyugodott –, valamint rendelkeznek a Jézus bizonyágtételével, amelyet a Biblia a „Profétaság Lelkeként” azonosít.

A parancsolatok és a Jézus bizonyágtétele (a Profétaság Lelke) ugyanabból a forrásból származik: Istentől.

Egyenlő rangúak Ellen White írásai a Bibliával?

A hetednapos adventisták nem tartják a Profétaság Lelkét a Biblia részének, vagy azzal egyenrangúnak. Ahogy maga Ellen White is mondta, a Profétaság lelkének szerepe az, hogy a Bibliához vezesse az embert. Mégis én teljes szívemből hiszem, hogy a Profétaság Lelke ugyanúgy isteni ihletettséggel, mint a Biblia, lévén, hogy az Jézus bizonyágtétele.

Érvényes ma is Ellen White üzenete?

Láttuk és láthatjuk ma is, hogy Sátán által felbátorított emberek támadják Ellen White írásait, „hatástalanoknak” minősítve azokat. Isten Igéje és a Profétaság Lelke a mennyei ihletés gyümölcse, ezért található mindkettőben pontos leírás a jó és a gonosz – a Krisztus és Sátán – közötti nagy küzdelemről. Ezért oly eltökélt Sátán, hogy megsemmisítse az igazságot, amely mind a Bibliában, mind a Profétaság Lelkében megtalálható.

Jézus bizonyágtétele – a Profétaság Lelke – az advent mozgalom szerves része. Hiszem, hogy a Profétaság Lelke az egyik legnagyobb ajándék, amit Isten a Hetednapos Adventista Egyháznak adott. Fontosnak tartja Krisztust és az Ő Szavát, mindent átfogó igazságosságát, megváltási tervét, kegyelmét és a mennyei szentélyben végzett szolgálatát. A Profétaság Lelke bemutatja Isten tervét utolsó napokban élő, Krisztust váró népe számára. A nagy küzdelem utolsó eseményei küszöbön állanak. Hiszem, hogy Jézus hamarosan visszatér!

A Profétaság Lelke ugyanolyan releváns ma is, mint volt akkor, amikor leírták. Egyértelmű, fel-emelő, tele van tanításokkal, és Jézus Krisztusra és a Szentírásra mutat. Valóban Jézus bizonyágtétele, és ezért hiszek Ellen White profétai munkásságában.

Aggódik amiatt, ahogy az egyház tagjai a Bibliához és Ellen White írásaihoz viszonyulnak?

Ahogy közeledünk a Föld történelmének utolsó napjaihoz, tudjuk, hogy Sátán komoly erőfeszítéseket fog tenni avégett, hogy hatástalanítsa a Bibliát és a Profétaság Lelkét. Mindenütt körülöttünk láthatjuk, hogyan rombolja Isten bizalomra méltó Szavának hitelét. Az Isten Igéjére alkalmazott történeti-kritikai módszer csökkenti befolyását. Sátán terve az, hogy aláaknázza Isten üzenetének megértését.

Nem a vele szembeni gyűlölet a legnagyobb veszély a Profétaság Lelkére nézve, hanem a közömbösség. Ma sok egyháztagunk nem ismeri, nem olvassa, vagy egyszerűen figyelembe sem veszi ezeket az értékes könyveket.

A „Bizonyágtételek” 4. kötetében, a 390–391. oldalakon olvassuk: „Az öt történelmi kötetet és a Bizonyágtételeket is be kell vezetnünk minden szombat-tartó családba. Testvéreinknek ismerniük kellene ezek értékét, és serkentsük őket, hogy olvassák is ezeket a könyveket... Ott kellene lenniük minden családban, hogy újra meg újra elolvashassák őket. Tartsuk ott kötetünket, ahol sokan belelapozhatnak, a szomszédaink is. Hadd kopjanak példányaink lapjai!”

Több projektünk során – mint például a „Connecting with Jesus” alatt (Lépj kapcsolatba Jézussal) – a Profétaság Lelke több millió kötetét osztottuk szét az emberek között mindenütt a világon. A Hetednapos Adventista Egyház gyors növekedése megköveteli tagjaitól, hogy saját nyelvükön ismerjék Istennek a maradék egyházra vonatkozó tanácsait.

Sátán azért oly eltökélt, hogy tönkretégye a Bibliát és a Profétaság Lelke befolyását, mivel ezek szükséges tanácsokkal szolgálnak Isten munkájának a Szentlélek ereje általi befejezéséhez ezen a Földön.

Milyen hatása van Ellen White irtásainak az egyházra és a világra?

Egyházunk ma nem tartana itt, ha nem élvezte volna Isten különleges vezetését, amelyet Ellen White és a Profétaság Lelke írásain keresztül bocsátott rendelkezésére.

A Profétaság Lelke tanácsai lényegesek voltak a kiadói, egészségügyi, oktatási, humanitárius és média-intézmények megalapításában. A Profétaság Lelke vezeti az egyház lelkesítő, evangelizációs, misszionárius és adminisztratív terjeszkedését. Tanácsokkal szolgál az élet szinte minden területén, beleértve a teológiát, életmódot, egészséges életet, családot, otthont, ifjúságot, kapcsolatokat,

**NEM A VELE
SZEMBENI GYŰ-
LÖLET A LEGNA-
GYOBB VESZÉLY
A PRÓFÉTA-
SÁG LEKÉRE
NÉZVE, HANEM
A KÖZÖMBÖS-
SÉG. MA SOK
EGYHÁZTAGUNK
NEM ISMERI,
NEM OLVASSA,
VAGY EGYSZE-
RŰEN FIGYE-
LEMBE SEM
VESZI EZEKET
AZ ÉRTÉKES
KÖNYVEKET.**

sáfárságot és még sok egyebet érintő kérdéseket. A Profétaság Lelke irányítja Isten népének lépteit, és tenni fogja ezt mindaddig, míg Jézus visszajön. Ezért hiszek Ellen White profetikus munkásságában.

A Profétaság Lelke vezetésének egyik eredménye, hogy az Adventista Egyház nem csupán egy felekezet a sok közül, hanem egy mennyből származó mozgalom, amelynek különleges küldetése van: a hármasszöveg üzenet hirdetése (Jel 14:6–12). A *Bizonyságtételek* 9. kötetének 19. oldalán olvassuk: „Isten különös értelemben őrállókul és világosság hordozóiuul helyezte a világba a hetedik napi adventistákat. Rájuk bízta a pusztuló világnak szóló utolsó figyelmeztetést. Isten szavából rájuk ragyog a csodálatos világosság. Rájuk bízta a legünnepelesebb, legfontosabb feladatot, az első, második és harmadik angyal üzenetének hirdetését. Nincs más, ami ilyen nagy fontosságú lenne. Nem engedhetik meg, hogy más kösse le figyelmüket.”

Mit mondana Ellen White azoknak az embereknek, akik csalódtak az egyházban?

Sátán tudja, hogy ha rá bírja venni az embereket, hogy Krisztus helyett saját magukra vagy egymásra tekintsenek, széthúzást és feszültséget gerjeszthet közöttük. Ez az egyik legfontosabb eszköze a Hetednapi Adventista Egyház ellen.

Egy másik nyomós ok, amiért hiszek Ellen White profetikus küldetésében, az a Profétaság Lelkének írásaiban az egységre helyezett hangsúly.

Isten elhívott minket, hogy hirdessük az igazságot – a Krisztus és Sátán közötti küzdelem tényét – minden történelmi korszakban. Megbíztott a feladattal, hogy mutassuk be Krisztust, aki büntelen életet élt, meghalt értünk, feltámadt, napjainkban Főpapként közbenjár az érdekünkben, és hamarosan visszatér, hogy magával vigyen minket a mennybe. Küldetést kaptunk, hogy a Szentlélek vezetése alatt terjesszük Isten Igéjét.

Ebben a mennyei elhívásban olyan emberekkel kell majd szembenéznünk, akik nem értenek

„ISTEN KÜLÖNÖS ÉRTELEMBEN ŐRÁLLÓKUL ÉS VILÁGOSSÁG HORDOZÓIUUL HELYEZTE A VILÁGBA A HETEDIK NAPI ADVENTISTÁKAT. RÁJUK BÍZTA A PUSZTULÓ VILÁGNAL SZÓLÓ UTOLSÓ FIGYELMEZTETÉST. ISTEN SZAVÁBÓL RÁJUK RAGYOG A CSODÁLATOS VILÁGOSSÁG. RÁJUK BÍZTA A LEGÜNNEPELESEBB, LEGFONTOSABB FELADATOT, AZ ELSŐ, MÁSODIK ÉS HARMADIK ANGYAL ÜZENETÉNEK HIRDETÉSÉT. NINCS MÁR, AMI ILYEN NAGY FONTOSÁGÚ LENNE. NEM ENGEDHETIK MEG, HOGY MÁR KÖSSE LE FIGYELMÜKET.”

MARADJATOK MEG A GYÜLEKEZET ÉS A VILÁGEGYHÁZ EGYSÉGÉBEN. TARTSÁTOK KI AZ EGYHÁZ MELLETT, BOTLADOZÁSAI ELLENÉRE IS! TARTSÁTOK MINDIG SZEM ELŐTT ISTENT ÉS KÜLDETÉSÉT!

egyét küldetésünkkel és üzenetünkkel. Elcsüggeszthet egyesek fásultsága az egyházban. De bármivel is kelljen megküzdenünk, nem szabad engednünk a kísértésnek, hogy önállóan, az egyháztól elkülönülve dolgozzunk. Isten arra hívott el, hogy az utolsó napokban a maradék egyházban dolgozzunk az ügyért, nem elszakadva, különválva attól.

Maradjatok meg a gyülekezet és a világegyház egységében. Tartsatok ki az egyház mellett, botladozásai ellenére is! Tartsátok mindig szem előtt Istent és küldetését!

Gyermekként mit hitt Ellen White-ről?

Othonunkban nagy tisztelet övezte a Profétaság Lelkét. Az apám csak pozitívan és nagy lelkesedéssel beszélt róla. Anyámtól megtanultam, hogy hűségesnek kell lennem az Úr Szavához és a Profétaság Lelkéhez. Egyetlenegy lebecsülő szót sem hallottam a szüleimtől a Szentírásról vagy Ellen White-ről.

Csodálatos feleségem, Nancy szintén egy ilyen családban nőtt fel. Szeretettel olvassa a Bibliát és a Profétaság Lelkének írásait, akár csak én. Rendkívüli befolyásuk van otthonunkban. Kezdetben a szüleim a szívembe ültették a bizalom magvait, most pedig felettébb értékelem a Profétaság Lelkének tanácsait. Szülők, ihlessétek gyermekeiteket, hogy szeressék a Bibliát és Ellen White írásait, és bízzanak bennük! Amikor a Profétaság Lelkét olvasom, elfogadom, hogy Isten ihletése, hiszen Jézus bizonyágtételéről van szó.

Mit tett önért személyesen a Profétaság Lelke?

Krisztushoz, megváltási tervéhez és a Bibliához vezette lépteimet. Világossá tette számomra a Szentírás számos nézetét, tanácsát. Megerősítette hitemet, hogy Isten vezeti mindazok életét, akik átadják magukat Neki, és én is élhetek úgy, mint hitünk úttörői. A keresztyén élet új távlatait nyitotta meg előttem. Közelebb vitt Krisztushoz.

Hihetetlen mértékben segített megértenem, hogyan kell teljesítenünk az által az Isten által ránk bízott küldetést, aki a Profétaság Lelkét is ihlette. Például különleges terhet helyezett a lelkemre, ami a „Megújulás és reform”, a „Misszió a városokban”, az „Értelmes egészség”, a „Krisztus és feddhetetlensége”, vagy „A tagok teljes részvétele” nevű programokat illeti; útmutatást kaptam, hogyan szolgáljunk kiadványainkkal és média-nyújtotta lehetőségeinkkel evangelizációs tevékenységeink során; jobban megértettem a jövődöléseket, az Úr szentélyben végzett szolgálatát, gazdagodott a látásom az egyház ügyosztályainak tevékenységeit illetően, stb. A Profétaság Lelke visszavezet Krisztushoz és értünk végzett munkájához, és figyelmünket kereszthalálára és második eljövételére szegezi.

Olvasd a Profétaság Lelke írásait, és örökre megváltozik az életed, mivel a Szentlélek által Krisztushoz, papságához és szolgálatához vezeti lépteidet, és arra készíti, hogy felkészítsd a világot Krisztus második eljövételére és az ezt követő örök életre. A Profétaság Lelke kiapadhatatlan forrás számomra a mennyei tervek megvalósítására. Amikor a Profétaság Lelkére gondolok, a boldogság tetőfokán vagyok, mivel Isten oly sok információt közölt velünk annak érdekében, hogy teljesíthessük akaratát személyes életünkben és az egyháznak a világban végzendő feladata érdekében.

A Szentírás és Ellen White írásain kívül nincs más forrás, amely egyértelműbb és könnyebben érthetőbb tanácsokkal szolgálhatna Isten részéről. Isten tanácsainak e két mennyei forrása rendíthetetlen bizalmat adott számomra Isten és az Ő terve iránt. ■

Ted Wilson családja, 2013

**A SZENTÍRÁSON
ÉS ELLEN WHITE
ÍRÁSAIN KÍVÜL
NINCS MÁS
FORRÁS, AMELY
EGYÉRTLMŰBB
ÉS KÖNYVEBEN
ÉRTHETŐBB TANÁCSOKKAL SZOLGÁLHATNA ISTEN RÉSZÉRŐL. ISTEN TANÁCSAINAK E KÉT MENNYEI FORRÁSA RENDÍTHETLEN BIZALMAT ADOTT SZÁMOMRA ISTEN ÉS AZ Ő TERVE IRÁNT**

Andrew McChesney, hírszerkesztő,
Adventist Review, 2015. október 23.

HALHATATLAN-E A LÉLEK? (2)

Feltámadás-prototípusok

Lázár feltámadása (János 11. fejezet)

- Lázár halála álomként van feljegyezve (11. vers)
- Jézus mondja: valaki hisz Őbenne, ha meg is halt, élni fog (25. vers)
- Márta válasza: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon” (24. vers). Márta helyes felfogásról tett bizonyosságot: tudta, hogy a föld porában nyugvók az Isten által rendelt napon – az utolsó napon – támadnak fel. Nem tudta viszont, hogy az Úrnak különleges terve volt a testvérével.
- Jézus úgy mutatkozik be, mint aki a Feltámadás és az Élet (25. vers)
- Lázár egyszerűen feltámadt Krisztus hívó szavára (43. vers)
- Lázár családjának tagjai és volt ismerősei azonnal ráismertek, habár betegsége jelei már nem látszottak rajta.

Száraz csontok (Ezékiel 37:1–14)

Jóllehet ez az igeszakasz inkább jelképesen, mint szó szerint értelmezendő, segít megértenünk a Biblia halottak állapotára vonatkozó tanítását:

- Az emberek csontjai – bármennyire száradtak legyenek is – megelevenednek az Úr szavára.
- A feltámadás valós, hús-vér embereket feltelez.
- A feltámadás a teremtés folyamatának megismétlődése: Isten az élet leheletét fújja Izrael újjáalkotott gyermekeinek testébe, és ők újra élő emberek lesznek.
- Ez az igeszakasz említést sem tesz a halott emberek lelkeiről, csupán Isten életet adó leheletét említi (*ruah*).

Ha ez a Szentírás általános tanítása a halottak állapotáról, az emberek többsége miért hisz abban, hogy miután valaki meghal, a lelke vagy a szelleme tovább él? Mi az eredete a lélek halhatatlanságáról alkotott felfogásnak?

„És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél;

mert amely napon ejéndel arról, bizony meghalsz” (1Móz 2:16–17).

„És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; hanem tudja az Isten, hogy amely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói” (1Móz 3:4–5).

A lélek vagy a szellem halhatatlanságának tana közvetlenül az ördögtől származik. 1Móz 3:5 versében feljegyzett kijelentése tulajdonképpen az emberiség történelmének első hazugsága. Amikor Krisztus azt mondta, hogy az ördög „emberlő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen őbenne igazság” (Jn 8:44), közvetlenül a Teremtés könyvében feljegyzett hazugságra utalt. Mégis, Krisztus kijelentése ellenére, és annak dacára, hogy a halál mindenütt körülvesz bennünket, az ősi „bizony nem haltok meg” még mindig romboly és pusztít sok ember lelkében, beleértve a keresztényeket is.

Nem beszél a Biblia az emberek lelkéről vagy szelleméről?

„És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelt vala az ő orrába életnek leheletét. Így lőn az ember élő lélekké” (1Móz 2:7).

„Bizony porba hanyatlik lelkünk, a földhöz tapad testünk” (Zsolt 44:26).

A Biblia számtalan helyen beszél az ember lelkéről, de soha nem említi a testtől elválasztottként. Amint a fentebb idézett szövegekben, úgy itt is: a lélek egy élő, teljes embert jelképez, aki teljében van szellemi és érzelmi képességeinek. Sajnos az ember sokszor előítéletektől átitatottan olvassa a Bibliát, ami főként annak a társadalmi közegnek tudható be, amelyben él, ezért amikor a „lélek” szóval találkozunk a Szentírás lapjain, azonnal arra gondol, hogy testtől független entitásról van szó.

Körülbelül négyszáz olyan bibliaiszöveg van, amelyben a lelket jelölő eredeti (héber, görög) szó „lélekként” van lefordítva, és egyik esetben sem találunk a kontextusban utalást arra, hogy az az

**AZ EMBER
TERMESZETE
PAUL
BOERU**

**A BIBLIA SZÁMTALAN HELYEN
BESZÉL AZ EMBER
LELKÉRŐL, DE
SOHA NEM EMLÍTI
A TESTTŐL ELVÁLASZTOTTKÉNT.**

emberi testen kívül is létezhet, élhet. Íme néhány példa:

- Valós személyek, akikben Isten lelke lakozik (1Móz 2:7; 27:4,9; 44:30; 44:26; 2Móz 12:4; 4Móz 9:13; 31:35,46; 1Sám 22:22; 1Kir 17:22; Ésa 42:5; Ez 18:4,20, stb.). Egy klasszikus példa erre Péter levelében található: amikor Noé családjának megmeneküléséről ír, az apostol „nyolc lélek víz általi megtartatásáról” tesz említést (1Pt 3:20).
- Az élet lehelete (az élet), amelyet Isten az embereknek és az állatoknak egyaránt adott (1Móz 35:19; Préd 3:19–21). A legérdekesebb szövegek azok, amelyekben szoros kapcsolat van a vér (az élet) és a lélek fogalma között: 1Móz 9:4; 5Móz 12:23; 3Móz 17:11–14; Péld 1:18.
- Az (élő) ember (szívének) belső állapota: 1Móz 42:21; 3Móz 16:29; 5Móz 30:6, stb. Ebben a kontextusban a lélek szó az ember belső érzéseinek megtapasztalására, lelki állapotának megnyilatkozásaira, vágyaira utal. Ezért sokszor az emberi szívvel kapcsolatosan jelenik meg, lásd 5Móz 4:29 és 6:5 verseket. Az ember ezen belső állapotának tisztának kell maradnia, akkor is, ha teste megöregszik vagy megbetegszik – az üdvösség reménye csakis így maradhat életben az ő szívében. A lélek tisztaságának megőrzése az örök életre történő feltámadás záloga, amely eseményre az Úr eljövetelekor kerül sor, amikor magához szólítja övéit. Lásd a következő verseket: Mt 10:28; 16:26; Lk 21:29; 1Thess 5:23; Jak 1:21, stb.
- „Lelkek a Seolban” – azokra az emberekre vonatkozik, akik már meghaltak, vagy a halál fenyegetésében élnek (Zsolt 16:10; Jób 24:12; 33:18,22,28; Zsolt 30:4; 86:13; 28:1; Péld 23:14). A magyar nyelvben is használatos a „fél lábbal a sírban” kifejezés (ford. megj.).
- Lelkek a börtönben – a kifejezés azokra vonatkozik, akik a bűn uralma alatt sínylődnek (Zsolt 142:8; Péld 8:38).
- A léleknek az Építőre való rábízása az emberi életnek az Isten akaratára való teljes rábízását jelenti, mint olyanra, aki üdvözítheti a benne bízókat (1Pt 4:19; 2Tim 1:12; Zsid 11:6). Krisztus is ezt tette halálának órájában (Zsolt 31:6; Lk 23:46). Ezért amikor visszatérünk a porba, életünket, lelkünket Isten kezébe helyezzük abban a hitben, hogy az utolsó napon Ő majd újra életet lehel belénk.

A LÉLEKNEK AZ ÉPÍTŐRE VALÓ RÁBÍZÁSA AZ EMBERI ÉLETNEK AZ ISTEN AKARATÁRA VALÓ TELJES RÁBÍZÁST JELENTI, MINT OLYANRA, AKI ÜDVÖZÍTHETI A BENNE BÍZÓKAT. EZÉRT AMIKOR VISSZATÉRÜNK A PORBA, ÉLETÜNKET, LELKÜNKET ISTEN KEZÉBE HELYEZÜK ABBAN A HITBEN, HOGY AZ UTOLSÓ NAPON Ő MAJD ÚJRA ÉLETET LEHEL BELÉNK.

Nem beszél a Biblia a halottak szelleméről?

Több mint négyszázszor jelenik meg a Bibliában a „lélek” szó, és sokszor Isten Lelkére utal (1Móz 2:1). Nagyon sok időbe telne mindenik szöveget megemlíteni. Az alábbiakban csupán összefoglaljuk a „lélek” szóval kapcsolatos bibliai értelmezéseket. Az esetek többségében a szó az életre, az élet leheletére, az ember belső lelki világára, érzéseire, gondolataira vonatkozik (1Móz 25:8,17; Jób 20:3; Préd 12:9). A „szellem” és a „lélek” egymás szinonimái, és sokszor felváltva használják a Biblia írói.

- Az „Isten, minden test lelkének Istene” kifejezés (4Móz 16:22; 27:16) arra utal, hogy Isten ismeri az ember lelki életét, uralma van gondolatai, érzései felett, ahogy az élete – a belé lehelt élet – felett is. Ezekben az igeversekben a lélek elszakíthatatlanul együtt van a testtel.
- Az ember feletti lények – az angyalok (jók vagy gonoszak: 1Sám 16:16,23; Jób 21:22; Mt 8:16; Ef 6:12; Zsid 1:14); az Atya Isten (Jn 4:24); Krisztus (2Kor 3:17).
- A „lélekben” kifejezés a „testben” kifejezéssel összevetve nem a léleknek egy a testtől különvált állapotára utal, hanem egy olyan ember magasabb rendű állapotára, aki „lélekben” él. Ebből a szempontból a „lélekben” szó a Szentlélek utasításainak engedelmeskedő életre vonatkozik, ellentétben a testi természet parancsainak alávettétt étellel (Róm 8:5–10). Amikor a kifejezés Jézus Krisztusra vonatkozik, földi élete során vállalt megaláztatására utal, szemben dicsőséges feltámadásával (Róm 1:4; 1Pt 3:18).
- Az ember lelke látszólag csak akkor válik külön a testtől, amikor az ember látomást lát (2Kir 5:26; 2Kor 12:1–4).
- Néha a „lélek” szó jelenthet életelvet is (például a „fajtalanság lelke” – Hóseás 4:12; „Illés lelke és ereje” – Lk 1:17; „a világnak lelke” – 1Kor 2:12).

Megjegyzés. Isten határozottan megtiltja a halottak lelkével, szellemével való kommunikálást, akár spiritizta médiumok vagy jövendőmondók által, akár közvetlenül történik (2Móz 22:18; 3Móz 19:31; 20:6,27; 5Móz 18:10–11; 1Sám 28:7; 1Kron 10:13; Ésa 8:19; Csel 16:16). E határozott tiltás oka az, hogy a halottak lelkével való közvetlen vagy közvetett kommunikációra történő törekvéssel az ember Istennel szembeni lázadását és az ördög kihívó hazugságába vetett hitet bizo-

nyítja. Mi több, az Úr tudja, hogy a halottak lelkével való kommunikáció révén (ami a valóságban létre se jöhet) az ember voltaképpen az ördögi lelkekkel kommunikál (5Móz 32:17; Zsolt 106:28; 1Kor 10:20).

Ha a Biblia ennyire egyértelmű az ember lelkét illetően, miért hisz oly sok keresztény a lélek halhatatlanságában?

A legfőbb ok a tudatlanság. Az emberek nem olvassák a Bibliát, vagy ha igen, annak alapján értelmezik, amit másoktól hallottak.

Egy másik ok sok ember azon vágya, hogy mindenáron megismerje a jövőt. Miközben Isten kijelenti, hogy „tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok: békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek” (Jer 29:11), addig az ördög fényes jövővel csábítja az embereket, amit feltétlenül meg kell ismerniük, de ami szinte mindig illúzióként foszlik szerte, és végzetes csalásnak bizonyul. Az ördög tudja, hogy ha az ember egyszer az ő területére lép (ahogy Éva is az Édenkertben), Isten természetfeletti ereje nélkül nagyon nehezen szabadulhat meg.

Megjegyzés. Érdekes megfigyelni, hogy az összes pogány vallásra az volt a jellemző, hogy követői hittek a lélek halhatatlanságában. E hamis tanításba vetett hit által Sátán hatalmas népeket tartott – és tart ma is – a befolyása alatt. Úgy tűnik, ez a legfontosabb oka annak, hogy Isten határozottan megtiltja népének, hogy átvegyék a környező pogány népek szokásait (3Móz 18:3; 20:23; 5Móz 12:4; 2Kir 17:19; Ez 11:12; 20:18). Minden alkalommal, amikor a nép engedetlen volt Isten parancsolata iránt, szármalmas állapotba jutott, eladdig, hogy végül a rabszolgasors lett az osztályrésze.

Megjegyzés. A pogány görög filozófiában, az embert három külön rész alkotta: a test, a lélek és a szellem. Számukra az ember szelleme Zeusztól származott, és Zeusz nem hal meg soha. A test olyan volt, mint egy börtön a szellem számára, a halálról pedig azt tartották, hogy a test börtönéből való szabadulás pillanata. Ezek az elméletek ilyen-olyan formában egészen napjainkig fennmaradtak a történeti vagy a modern kori kereszténységben. Például: az ok, amiért a katolikus egyház kínzást alkalmazott a más hitű keresztényekkel szemben, és több mint 50 millió embert végeztetett ki, az volt, hogy ily módon felszabadítsa ezek lelkét testük börtönéből.

A legtöbb keresztény egyház teológiájában a lélek halhatatlansága pogány tanának vallása aber-

rációkhoz vezetett a Szentírás értelmezését illetően is; az ítélet és a halottak feltámadása keresztény tanát gyakorlatilag a lelkek pokolban történő büntetésének vagy azonnali, mennybéli megjutalmazásának doktrínájával helyettesítették. A katolikus teológiában ehhez még hozzáadódik a purgatórium fogalma: ez az a szakasz, amelyben a bűnös lelke kínoztatik, és büntetéseket kell, hogy elszenvedjen, de e folyamat végén megtisztulhat és megszabadulhat a pokol örök tüzétől. Ezeknek a doktrínáknak azonban semmilyen bibliai alapjuk nincs. Eredetük ugyanaz az ördögi forrás.

Szép és látszólag Isten igazságos ítéletére alapoz az a felfogás, mely szerint a hűségeselek lelkei közvetlenül Istenhez jutnak a halál pillanatában. Mi a rossz ebben a szemléletben?

Bármennyire is szépen hangzik ez a nézet, ez is attól származik, aki „emberölő volt kezdetől fogva, és nem állott meg az igazságban” (Jn 8:44; 1Móz 3:1–4). Az ördög hazugsága a halál rettenetes valóságának órájában vigaszként hat, de ez nem jelenti azt, hogy bármilyen értéke is lenne. Semmilyen jelentősége nincs annak, hogy valaki egy szép vagy egy durva hazugságot mond. Tulajdonképpen minél szebb a hazugság, annál jobban elfogadja a sokaság (2Tim 4:1–4). A Biblia azt mondja, hogy Isten meghatározott egy napot, amikor megítéli az élőket és a holtakat, és ennek az ítéletnek az értelmében, a halottak fel fognak támadni, egyesek az örök életre, mások az örök kárhozatra (Csel 10:42; 17:31; Jn 5:22–30). Erre Krisztus dicsőséges második eljövetelekor kerül sor (1Thess 4:14–17). Az ördög hazugsága, hogy a halál pillanatában a lelkek közvetlenül a mennybe vagy a pokolba jutnak, szükségtelessé teszi a feltámadást (hiszen a lelkek már életben vannak). Mi több, teljesen megdönti Istennek az ítéletben alkalmazott igazságosságának szemléletét. Tételezzük fel, például, hogy Ábrahám lelke már mintegy 4000 éve a mennyben van, és Krisztus eljövetelekor újból testet kell öltenie a földön. Ez inkább büntetésnek hangzik, mint megjutalmazásnak. Vagy, tételezzük fel, hogy az özönvíz előtti lelkek, akik vízbe fulladtak, és akik a hagyományos felfogás szerint most a pokol tüzeiben szenvednek, Krisztus eljövetelekor testet öltenek. Számukra Krisztus eljövele jó hír lenne, mert semmi sincs, ami rosszabb a több évezredes pokoli szenvedésnél.

Az ördög hazugságai – bármennyire is szépek és logikusoknak tűnnek – meggyalázzák Isten jellemét. A szeretet Istene (1Jn 4:8) hogyan lehetné örömet az általa teremtett lények örök

ISTEN HATÁROZOTTAN MEGTILTJA A HALOTTAK SZELLEMEVEL VALÓ KOMMUNIKÁLÁST, AKÁR SPIRITISZTA MÉDIUMOK VAGY JÖVENDŐMONDÓK ÁLTAL, AKÁR KÖZVETLENÜL TÖRTÉNIK. E HATÁROZOTT TILTÁS OKA AZ, HOGY A HALOTTAK SZELLEMEVEL VALÓ KOMMUNIKÁCIÓRA TÖRTÉNŐ TÖREKVÉSSEL AZ EMBER ISTENNEL SZEMBENI LÁZADÁSÁT ÉS AZ ÖRDÖG KIHÍVÓ HAZUGSÁGÁBA VETETT HITET BIZONYÍTJA. MI TÖBB, AZ ÚR TUDJA, HOGY A HALOTTAK LELKÉVEL VALÓ KOMMUNIKÁCIÓ RÉVÉN AZ EMBER VOLTAKÉPPEN AZ ÖRDÖGI LELKEK-KEL KOMMUNIKÁL.

szenvedésében? Hogyan örvendhetnének az üdvözültek az örökkévalóságon át Isten jelenlétében, tudván, hogy valahol a világegyetemben földi szeretteik éjjel-nappal kínoztatnak, az enyhülés és szabadulás legkisebb esélye nélkül?

Nem tesz említést a Biblia kísértetekről?

Egyetlenegy szöveg van a Szentírásban, amelyben Cornilescu „kísérteteket” fordít (stafii; Károlinál: „bakok”): Ézsaiás 13:21 verse.

Az egész igeszakasz Babilon teljes megsemmisülésére utal, és Cornilescu fordítása nem szó szerinti. A „kísértetként” (stafie) fordított szó az eredetiben: „szőrös bakok”. Az ókorban a szőrös kecské a démonokat jelképezték, és ez az okkult erők szimbóluma napjainkban is. Ha a „kísértetek” szó alatt „tisztátalan, gonosz lelkeket értünk”, és nem a „halottak lelkeit”, helyes a költői szóhasználat. Az ézsaiási szöveggel párhuzamos újtestamentumi szöveg Jelenések 18:2, ahol közvetlen utalás történik a „tisztátalan lelkekre”. Bármi lenne is a kifejezés fordítása, sosem utal a halottak lelkére. A Szentírás szerint az úgynevezett „kísértetek” nem egyebek, mint tisztátalan lelkek, démonok.

A „kísértet” szóval találkozunk Ézsaiás 34:14; Mt 14:26 és Mk 6:49 versében is. Az Ótestamentumban (Ésa 34:14) a kísértetként fordított héber szó ugyanaz, mint a fentebb említett szövegekben: szőrös bak. Az újszövetségi igékben a szó nem egy valós dologra utal, hanem egy képzel-belire (a görögben a szó a „phantasma” – innen származik a fantazmagória [jelentése: képzelgés] szavunk is). Az ókori időkben hitték – ma is egyébként –, hogy a halál előtt az ember mindenféle „kísértet” lát, ami előrejelzi a halálát.

A szóhasználat ezúttal sem a halottak lelkére utal, hanem démonokra vagy az elme képzelgés-

seire, amelyekről azt tartották, hogy a halál előhírnökei.

Mi tehát a „pokol”, amiről a Biblia beszél?

A Biblia soha nem beszél a pokolról mint olyan helyről, ahol a bűnösök lelkei az örökkévalóságon keresztül szenvednek. A „seol” szó az Ótestamentumban, valamint a „hades” az Újszövetségben, amit egyes bibliafordítók „pokolnak” fordítanak, az eredetiben a következő jelentéssel bír: „Halottak lakhelye”, sír”, „sírverem”, „gödör”, „mélység”. Cornilescu tiszteletben tartja e kifejezések eredeti értelmét, és egyszer sem használja a „pokol” szót („iad”). Ez azonban nem állít meg számos keresztényt, hogy higgyen a pokolban mint abban a helyben, ahol a hitetlenek tűzben és kénben kínoztatnak. Sokan észre sem veszik, hogy olyan pogány elméletek által vannak félrevezetve, amelyek az évszázadok folyamán szivárogtak be a keresztény egyházba. A katolikus és az ortodox egyház liturgiáinak legalább 70%-a ezeken az elméleteken alapszik (a szentek kultusza, a halottak kultusza, az eljövendő ítélet), az ezekről való lemondás pedig egyszerűen az identitásukat semmisítené meg. Ha tiszta, őszinte szívvel olvassuk a Szentírást, lelepleződnek előttünk ezek a nem biblikus tanok. Sajnos ezen egyházak vezetői nem bátorítják híveiket a Szentírás olvasására, ellenben a hagyományok tiszteletben tartását megkövetelik tőlük. Sok Bibliát olvasó protestáns és neoproteštáns hívő a Szentírásban keres magyarázatot tisztán pogány elméletek alátámasztására, és összekapcsolja a bűnösöket büntető tűzről szóló verseket azokkal, amelyek a „halottak lakhelyére” vagy a sírgödőre utalnak.

A „seol” és a „hades” szavak jelentése megfelel a Szentírás az ember halál utáni állapotára vonatkozó általános tanításának. Mindkét szó a földbe ástott „gödör” szó szinonimája (l. Zsolt 30:4; Ésa 38:18; Ez 31:16). Így tehát amikor a Biblia azt mondja, hogy voltak, akik élökként szálltak alá a „pokolba” (4Móz 16:30–33), voltaképpen szó szerint azt jelenti, hogy az illető személyeket élve temették el.

A Szentírás szerint minden ember, akár jó, akár gonosz, a „halottak lakhelyére”, azaz a sírba jut. Tehát a törvényszegők ugyanoda jutottak, mint a pátriárkák, a próféták és a feddhetetlenek (1Móz 37:35; 42:38; 44:29; 4Móz 16:30,33; Jób 17:15). Péter azt mondja Dávidról, 1000 évvel a halála után, hogy az ő sírja a földön van, és nem a mennyben (Csel 2:27–34). Dávid maga is felteszi a költői kérdést: van-e ember, aki élhet úgy, hogy ne lássa meg halálát, és megszabadítsa lelkét

„a Seolnak kezéből” (Zsolt 89:49). Szavai azt a következtetést fogalmazzák meg, hogy mindenki, akit közvetett vagy közvetlen módon megrontott a bűn, az a Seolban végzi. Jézus mondta: „Mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijönnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására” (Jn 5:22–30).

A Biblia ezen általános tanítása szerint az ördög és démonai szintén a sírgödörben végzik majd (Ésa 14:9–15). Egyesekben jogosan felmerül a kérdés: „Hogyan temethető el egy tisztátalan lélek?” Ezek esetében maga a Föld – amelyet Sátán a magáénak követelt (Mt4:8–9) – lesz eltemetésük helye. A Föld gyakorlatilag az a „sírverem”, amelybe élve vettetnek. A Föld számkra egy olyan sírverem, amelyből képtelenek kimászni, egy börtön, amelyben meg vannak kötözve ítéletük napjáig (2Pt 2:4). Az ördög és a démonok nem uralkodnak a halottak lakhelye felett – ahogy a népi hiedelem vallja –, hanem ők maguk az alávetettjei. Az egyetlen, aki uralkodik a halál és a sírgödör felett, az az Atya- és a Fiú-Isten (Hós 13:14; Jel 1:18). Ez egybecseng a Szentírás azon általános tanításával, miszerint Egyedül Isten halhatatlan (1Tim 6:15). A Biblia szerint az ördög, a démonok és a parancsolatok áthágói mind megsemmisítettek az Isten által a Földre küldött tűz által (2Pt 3:10; Jel 20:10–15). A halál és a halottak sírhelye – amelyek annyira jelképei a bűnnek és a bűnösöknek – szintén a tüzes tóba vettetnek (Jel 20:14). E metaforikus szóhasználat egyszerűen azt üzeni, hogy a halál és a sírhelyek is örökre megsemmisítettek.

Mit kell értenünk akkor az örök tűz alatt, amelyről több bibliavers is szól?

Az örök **tűz** Isten rendelt eszköze, amellyel megbünteti a törvényteleneket. Ennek a büntetésnek tulajdonképpen három szakasza van – a tűz, a füst és a hamu –, és mindhárom teljes megsemmisülésről beszél (Jel 20:14–15; 2Pt 3:3–12; Mt 13:40–42; Zsolt 68:3; 37:20; Mal 4:1–3).

A tény, hogy Isten tűz által megbünteti, megsemmisíti vagy megtisztítja a bűnös világot, a Szentírás egyik határozott tanítása. Krisztus közvetlen szavai alapján a bűnösök „az örök tűzre vettetnek, amely az ördögnek és az ő angyalainak készítettet” (Mt 25:41). Ez nem azt jelenti, hogy az ördög a pokol tüzének ura, hanem hogy őt magát is megbünteti és elpusztítja ez a tűz (Jel 19:20; 20:10,14). Mi több, maga a halál és a halottak sírjai is ugyanabba a tüzes tóba vettetnek, ami arra enged következtetni, hogy mindaz, amit a bűn

jelképez, vagy amit a bűn megrontott, szintén megsemmisül a tűzben (5Móz 32:22; Ésa 66:16; Ámos 7:4; Sof 3:8; Náhum 3:15; Zsid 10:27).

Habár a Szentírás nem hagy kétséget a bűn és a bűnösök teljes megsemmisülését illetően, sokan fennakadnak azon, hogy az (emésztő) tűz mellett az „örök” jelző is megjelenik. Ez a legtöbb ember számára nyilván azt jelenti, hogy örökké tart, sosem ér véget. A Biblia kontextusában azonban ez azt jelenti, hogy csupán addig tart, míg tökéletesen el nem végzi feladatát (azaz teljesen megsemmisíti a bűnt), végleges és örökké tartó eredménynyel, ami tökéletesen és végérvényesen megváltoztatja a dolgok állapotát (többé már semmi sem lesz az, ami volt, a bűn és a bűnösök teljesen megsemmisülnek). Íme néhány bibliai példa, amely kétséget kizáróan igazolja ezt az elméletet: Ésa 33:10–14; 10:7; 47:14; Jer 17:27, 4; 21:12 Ez 15:4–7; 20:4; Mt 3:12; Júdás 7.

Ezekben az igeversekben – és még számos más helyen a Bibliában – az „örök tűz” nem egy állandóan égő tűz, hanem egy örök következményekkel járó pusztítás tüze, mely tökéletesen és örök érvényűen megváltoztatja a dolgok jelen állapotát, úgy hogy többé senki és semmi sem menthet meg bármit is e bűnös világból. Ebben a kontextusban sokatmondó Júdás levelének hetedik verse, amely Sodomára és Gomorára utal, ahol a tűz örökre megsemmisítette a bűnös városokat és lakóit. Ebben a szövegben is „örök tűzről” olvasunk, habár az legtöbb párnapot tarthatott (gyakorlatilag egy napot – lásd. 1Móz 19:27–28; Ésa 10:7). Mégis „örök tűz”, mivel örök érvényű, teljes változásokat eredményez, és egy olyan állapotot idéz elő, amelyből teljességgel hiányzik a bűn (5Móz 29:23; Ésa 13:19; Jer 20:16; 50:40; Ez 16:49–50; Hós 11:8; Ámos 4:11; Sof 2:9; Lk 17:29; 2Pt 2:6).

Sodoma és Gomora megsemmisítése a bűnösök végső elpusztításának típusa (Lk 17:28–30). Ahogy a mennyei tűz lehetetlenné tette az élet folytatását a megbüntetett városokban, ugyanúgy

a földön élő mindenkori bűnösöket megsemmisítő, utolsó tűz is elpusztítja a földről a bűn és a bűnös élet minden nyomát. A Biblia világosan megmondja, hogy az ördög, az ő angyalai, a bűnösök, a halál és a sírhelyek örökre megszűnnek. Ez a Szentírás egyik legszebb ígérete (Jel 21:4; 1Kor 15:55–56; Hós 13:14; Mal 4:1–2).

A **füst** a mindent megemésztő tűz fizikai bizonyossága. Amikor a Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy „az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön-örökké” (Jel 14:10–12), tulajdonképpen azt kell értenünk, hogy „az örök tűz” teljesítette feladatát. Sodoma és Gomora teljes elpusztítása ezúttal is alapképe ennek a nézetnek. „Ábrahám pedig reggel arra a helyre indula, ahol az Úr színe előtt állott vala. És tekintte Sodoma és Gomora felé, és az egész környék földje felé; és látá, és íme felszálla a földnek füstje, mint a kemence füstje”, olvassuk a Teremtés könyvében (1Móz 19:27–28). A füst Istennek a sodomai és gomorai bűnösökre lesújtó ítéletének beteljesedéséről tanúskodott. Mindössze ennyi maradt e két városból, Ábrahámot csupán ez a füst emlékeztette mindarra, ami egy nappal korábban még létezett.

A bűnösöknek a tarlóval, pelyvával, tüskebokkal és tövissel való összehasonlítása állandó motívuma a Szentírásnak, amely azt mondja, hogy az idők végén a mennyei tűz meg fogja ezeket semmisíteni (Ésa 9:18; 5:24; Mt 13:40–42; Zsolt 68:2; 37:20).

Amint már mondtuk, Sodoma és Gomora elpusztulása a mennyből alászálló tűzben, és a megsemmisülését bizonyító füst Isten ítélete nagy napja pusztításának előre mutató típusa. Isten minden ellenségének megsemmisítése szintén ekképpen jelenik meg a Bibliában. Íme egy szövegrész Ézsaiás próféta könyvéből, amely a Babilont jelképező Edom pusztulását mutatja be (Ésa 34:1–11).

Ebben az igerészben megtalálható „az örök tűz” („éjjel és nappal el nem alvó”) és „az örökre felgomolygó füst” kifejezések helyes értelmezésének minden szükséges eleme. Ezek tökéletes, örök érvényű megsemmisülést jelentenek („nemzet-ségről nemzetségre pusztán marad”).

A **hamu** a legerősebb bizonyítéka annak, hogy a tűz valamit teljesen megemésztett. Malakiás próféta írta:

„Mert íme, eljön a nap, lángoló, mint a sütőkemence, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregek-

nek Ura, amely nem hagy rajtuk gyökeret, sem ágat. És feltámad néktek, akik féltetek az én nevemet, az igazságnak Napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hizlalt tulkok. És széttapodjátok a gonoszokat, és **porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon**, amelyet én szerzek, azt mondja a Seregeknek Ura” (Mal 4:1–3).

Ezékiel is kijelenti, hogy az ördög hamuvá válik, azaz teljesen megsemmisül (Ez 28:18–19).

Hasonlítsd össze a Szentírás Sátánra vonatkozó egyértelmű szavait – „többé örökké nem lesz” – azzal a népszerű felfogással, hogy az ördög örökké élni fog, és a bűnösök örök tűzben történő kínoztatásában leli örömét. Ez a tanítás nemcsak hogy idegen a Szentírástól, hanem Isten jellemével is ellenkezik. Isten minden bizonnyal mindenkit élete és cselekedetei szerint megjutalmaz, illetve büntet, de határozottan ellenkezik szeretetteljes jellemével az, hogy az általa teremtett emberek kínjaiban lelje örömét egy örökkévalóságon keresztül! Mi több, a bűn továbblétezése a világegyetemben – még ha a pokol szenvedéseinek formájában is – azt bizonyítaná, hogy Isten képtelen véglegesen megoldani a bűn kérdését.

Mielőtt befejeznénk a Szentírásban említett „örök tűzről” szóló elmélkedésünket, meg kell említenünk, hogy a tűz, a füst és a hamu nem csak Isten által választott eszközök, hanem a megtisztítás szimbólumai is. A Szentírásban a megtisztítás vér, víz vagy tűz által történik. Ha a vér és a víz a bűn mennyei megtisztításának jelképe, a tűz a bűn minden következményétől való tökéletes megtisztítás szimbóluma (beleértve a bűnös megsemmisítését is). Tudjuk, hogy Istennek nem lenne szüksége tűzre a bűnösök megsemmisítéséhez. Elég lenne, ha csupán egy szót szólna, és minden, amiben élet van, megsemmisül (lásd Zsolt 104:29). Ezért a tűz, a füst és a hamu Isten által választott eszközök, és a tökéletes megtisztítás metaforái.

A Biblia egyik központi tanítása: semmi, ami tisztátalan, nem állhat meg Isten előtt, az előtt az Isten előtt, aki „emésztő tűz” (Zsolt 50:3; Dán 7:10). Ebből a szempontból, még a büntől megérintett hívők sem viselhetik el az isteni jelenlétet. Isten maga mondta Mózesnek, hogy ember nem láthatja meg Istent úgy, hogy utána életben is maradjon (2Móz 33:20; Jel 6:17; Ésa 33:14). Isten mindent megemésztő tűz, és a jelenléte mindent felperzsel, amit a bűn megrontott (2Móz 24:17; 5Móz 4:24; 9:3; Zsolt 50:3; Zsid 10:27; 12:29). Ez azt jelenti, hogy a hívőknek lényeges fizikai vál-

ISTEN MINDENT
MEGEMÉSZTŐ
TŰZ, ÉS A JELEN-
LÉTE MINDENT
FELPERZSEL,
AMIT A BŰN
MEGRONTOTT.
A HÍVŐKNEK
LÉNYEGES FIZI-
KAI VÁLTOZÁSON
KELL ÁTMEN-
NIÜK, AMELY
LEHETŐVÉ TESZI
SZÁMUKRA,
HOGY MEGÁLL-
HASSANAK ISTEN
SZÍNE ELŐTT.
ERRE A VÁLTO-
ZÁSRA KRISZ-
TUS MÁSODIK
ELJÖVETELEKOR
KERÜL SOR.

tozáson kell átmenniük, amely lehetővé teszi számukra, hogy megállhassanak Isten színe előtt. A Biblia egyértelműen kijelenti, hogy a hűséges Krisztus második eljövetelekor esnek át ezen a rendkívüli változáson. Az akkor halotti álmukat alvó hívők már a megdicsőült testben támadnak fel (1Kor 15:42–54; 1Thess 4:14–17).

Isten tehát azért választotta a tüzet a gonosz végső megsemmisítésének eszközeként, mert világunkban a tűz tisztító tényezőként ismert (Zak 13:9; Ez 22:20,22; Ésa 65:5).

Megjegyzés. A pusztában felállított Szent Sátor figyelmes tanulmányozása megmagyarázza a fentieket. Például: semmi, ami tisztátalan, nem közelíthetett a szentélyhez; az áldozatokat egészen addig égették, amíg hamuvá porladtak; a tűznek állandóan égnie kellett az oltáron Krisztus örökre érvényes áldozata, nem pedig egy örökké tartó keresztre feszítés szimbólumaként.

Mi a gye-henna?

A Gye-henna Jeruzsálem dél-nyugati részén, a Hinnom-völgyében található egykori szeméttető telep (gödör) volt, és ide vetették az állattenemeteket és a szegény emberek és szégyenletes halálra ítélt gonosztevők holttestét is. Kezdetben a Hinnom-völgyében a Moloch-nak hoztak áldozatokat: olykor gyermekeket is égették a pogány isten tiszteletére (2Kron 28:3; 33:6; Jer 7:31). Az Úr megígérte, hogy a Hinnom-völgyét a mészárlás helyévé alakítja (Jer 7:32; 19:6). Jézus idejében Hinnomot (arám nyelven Gye-hennát) már a megjövendőlt rendeltetése szerint üzemeltették. A rómaiak ide vetették a keresztrefeszítettek holttestét, és a hagyomány szerint nem sokkal Krisztus megjelenése előtt tízezer farizeust ítéltek keresztalálra Jeruzsálem környékén, mivel volt bátorságuk szembeállni a római hatalommal. Elképzelhetjük, hogy hemzsegték ott a férgek, és mennyi időbe telhetett, míg megemésztették azo-

kat a tetemeket! Micsoda bűz terjenghetett abban a völgyben, amelyet Jeruzsálem lakóinak el kellett szenvedniük! Márk kijelentése – „ahol az ő férgek meg nem hal, és tűzük el nem alszik” (Mk 9:43) – ebben a valóságban gyökerezik (Ésa 66:24).

Ezek a szeméttételek a történelem folyamán mindig is jelen voltak a nagyobb települések mellett, és így van ez napjainkban is. A háborúk idején ezeket a szeméttételeket emberi holttestek eltemetésére is használták, és erre ma is akad példa. A tetemeket átadták az önbomlás folyamatának, vagy vadállatok, ragadozó madarak tépték őket szét. Olykor elégették őket, hogy elejét vegyék az elviselhetetlen, bomlásnak indult dögszag terjedésének. Napjainkban az állati tetemeket és a szemetet elégetik, hogy megelőzzék a városlakók megfertőződését.

A Szentírásban számos olyan képpel találkozunk, amelyet a Gye-henna látványa ihletett. Egyes igerészeknek profetikus üzenetük van, és konkrétan Isten utolsó ítéletére utalnak. Ezékiel próféta könyvének 39. fejezetében olvasunk a Góg elleni ítéletről, amely képet János is felhasználja a Jelenések könyve 19. fejezetében, amikor a bűnösöknek a Krisztus második eljövetelekor bekövetkező megsemmisítéséről ír (Ez 39:1–21; Ésa 66:24; Jel 19:17–21).

Az Úr második eljövetelekor az egész Föld egy gye-hennává változik, ahol temetetlenül fognak heverni az utolsó nemzedék bűnös embereinek tetemei. Ez egy szégyenletes halál bizonyítéka. Sátán és angyalai a Földön maradnak ezer éven keresztül, és lázadásuk következményein elmélkedhetnek (Jel 20:2). A halottak tetemei, csontjai emlékeztetni fogják őket arra, hogy rájuk is ez a sors vár az ezer év végén (Jel 20:7–15). Isten csak azután teremt „új eget és új földet”, miután teljesen és végérvényesen megtisztította a Földet a bűntől és a bűnösöktől (Jel 21:1–5; 2Pt 3:13). ■

Dr. Paul Boeru, lelkipásztor, Ausztrália

„MERT ÍME, ELJÖN A NAP, LÁNGOLÓ, MINT A SÜTŐ-KEMENCE, ÉS OLYANNÁ LESZ MINDEN KEVÉLY ÉS MINDEN GONOSZTEVŐ, MINT A POZDORJA, ÉS MEGÉGETI ÖKET AZ ELJÖVENDŐ NAP, AZT MONDJA A SEREGEKNEK URA, AMELY NEM HAGY RAJTUK GYÖKERET, SEM ÁGAT. ÉS FELTÁMAD NÉKTEK, AKIK FÉLITEK AZ ÉN NEVEMET, AZ IGAZSÁGNAK NAPJA, ÉS GYÖGYULÁS LESZ AZ Ő SZÁRNYAI ALATT.” (MAL 4:1-2)

Látkép a Gye-henna-völgyéről, Jeruzsálem régi negyede mellett.

„AZ EBEK IS ESZNEK A MORZSALÉKOKBÓL”

Az egyik legnehezebb feladat az emberekkel végzett munkában a mentalitás megváltoztatása, kiküszöbölteni az embereket a sztereotípiáikból, másokra mért előítéleteikből. A társadalom egy ilyen megbélyegzett rétegét képezik a szabadságvesztésre elítélt személyek. A közösség mindent megtesz, hogy minél kevesebb köze legyen ezekhez az emberekhez. Még a keresztények is összesúgnak a hátuk mögött, ferdén néznek rájuk, és tartózkodóak, amikor e társadalmi elemek rehabilitációjáról van szó. Ezeknek a megbélyegzetteknek sokszor csak a morzsalékból adunk, ami számunkra elenyésző, nélkülözhető, ők mégis elveszik, és mohón fogyasztják. Az egyik ilyen értékes „morzsalék” a Szombatskola egyik anyaga: „Jézus is sírt – a Biblia és érzelmeink”, az egyik azok közül, amelyeket szombatról szombatra felajánlunk nekik. Egyesek megvetnék, de vannak, akik értéklik.

Körülbelül hat hónappal ezelőtt az Adventista Humanitárius Börtönszolgálat megtartotta első, saját maga készítette, az Országos Börtönszolgálat Igazgatósága által akkreditált kurzusát, a következő címmel: „A Biblia és az emberi érzések”. Előadásorozatunk projektjét öt a Munténiai Konferencia területén működő fegyház igazgatóságának mutattuk be, de az elején csak az egyik igazolta, hogy meg is tarthatjuk.

Az izgalmak nagyok voltak. Új területre léptünk, és csupán két önkéntes – két testvérnő – vállalta a feladatot.

Annak ellenére, hogy már régóta vártuk, hogy jóváhagyják egy ilyen programunkat, most, amikor álmaink megvalósult, elfogott a bizalmatlanság, és a következő kérdések gyötörték: „Vajon sikerülni fog az elképzeléseink szerint megvalósítani a tervünket? Nem kellett volna még halogatnunk ezt a pillanatot?” Elkezdtem imádkozni, hogy Isten segítse erőfeszítéseinket. Felkészültünk, terveket készítettünk, de hamar rájöttünk, hogy kevesen vagyunk. Nagyon hatásos programmal álltunk elő, és tudatosult bennünk, hogy nagyon sok fogolynak van szüksége erre a szemináriumra.

Az első nap eredménye felbátorított. Egy húsz személyből álló csoport fogadott, új emberek voltak, sosem láttuk őket addig az összejöveteleinkben. Az első találkozó végén a nevelőnő, miközben a börtön kijárata felé vezetett, értékelte az előadásunk témáját, és bátorított, hogy folytassuk.

Megújult lelkesedéssel tértünk haza. A két önkéntes hölgy megízlelte e humanitárius tevékenység ízét. A szemináriumot három hónaposra terveztük. Ez idő alatt nagy erőfeszítéseket kellett tennünk, hogy hallgatóinkat minél értékesebb információkkal halmozzunk el. És Isten megsegített. Minden tanulmányunk felkeltette az érdeklődésüket. A büntudat témájával foglalkozó anyagunkat elkérték nyomtatott formában is, hogy a cellájukban is tanulmányozhassák.

Kimondhatatlanul kellemes érzés volt látnunk, hogyan alakult ki a bibliatanulmányozáshoz szükséges hangulat, hogy olyan személyek, akik soha nem olvastak a Szentírásból, kíváncsian hallgatták, mit mond a Biblia személyes érzéseikről: félelmeikről, szorongásukról, büntudatukról, depressziójukról, reménységükről.

Az idő hihetetlenül gyorsan telt. A tizenketedik – utolsó – előadásnál tartottunk az illető csoporttal. Az anyag átméltatása és a végső teszt után elmondtam hallgatóinknak, hogy a Bibliákat, amelyeket a szeminárium-sorozat kezdetén

adtunk nekik, megtarthatják. A boldogság tetőfokán az egyik rabnő, aki az előadások alatt mindig az első sorban ült, megcsókolta a Bibliát, a szívéhez szorította, majd ezt mondta: „Örvendek, hogy végighallgattam ezt a sorozatot, és nagy megkönnyebbülésemre volt, amit itt hallottam és a Bibliában Istenről olvastam.” (I. R.)

Kíváncsiak voltunk, hogy hogy érezték magukat a hallgatóink az előadások után, ezért megkértük őket, hogy írják le személyes élményeiket. Az utolsó találkozó alkalmával felolvastuk lejegyzett benyomásaikat. Ezekből idézünk:

„Ez a kurzus segített bátorságot merítenem és bíznom Istenben, erőt, hogy 10 és fél éves büntetésemet letöltsem.” (T. M.)

„Mielőtt jöttetek volna, nagyon izgatott voltam. Önkénteseiteknek köszönhetően negatív érzéseim és gyöttrődéseim lassan elmúltak, és most már sokkal jobban érzem magam. Tiszta szívemből köszönöm ezt a szemináriumot!” (T. F.)

„»A Biblia és az emberi érzések« című előadásorozat nagyon jól jött nekünk, nagyon tanulságos volt. Szeretném, ha beszélgethetnénk Jézus példázatairól is, mert tele vannak tanulságokkal.” (S. E.)

„Számomra ez a kurzus segített jobban megértenem az érzéseimet, és jobb emberré válnom. A témák bemutatásának módja tele volt emberséggel, melegséggel, empátiával, és minden annyira egyértelmű volt benne.” (E. I.)

„Köszönjük, hogy a Börtönszolgálat önkénteseinek annyi türelmük van hozzánk.” (L. M.)

„Iordache asszony szeretettel és sok türelemmel adta elő az anyagot, amiért nagyon hálás vagyok. Megtanultam, hogyan oldhatom a stresszt, ami itt, a börtönben nagyon jól fog.” (M. A.)

„Azzal, hogy részt vettem a szemináriumokon, tudatosult bennem az összes hibám, amit életem során elkövettem.” (A. S.)

„Köszönjük a jó Istennek, hogy emberek által dolgozik, akik megerősítenek életünk e nehéz időszakában.” (M. I.)

„Köszönjük, hogy megpróbáltok mellettünk lenni, és megmagyarázzátok, mi a különbség a jó és a rossz között.” (V. N.)

Mivel Isten szereti megjutalmazni az embereket, minket is kellemes meglepetésben részesített. Éppen búcsúzkodtunk, amikor belépett egy börtönalkalmazott, hogy kivezessen minket. Nagyon meglepődött a kellemes, meleg hangulaton, ami fogadta, és kifejezte csodálkozását és a Börtönszolgálat önkéntesei iránti értékelését: „Elragadó a programotok. Nyugodtak vagytok, jóérzésűek, elhivatottak. A többi börtönben is így dolgoztok?”

Istené a dicsőség, hogy amikor gyengék vagyunk, Ő megerősít. Ha bízunk benne, megjutalmazza bizalmunkat.

Buzdítalak benneteket, hogy imádkozzatok a Romániai Adventista Börtönmisszióért, az önkéntesekért, akik aktívan tevékenykednek ezeken a hétről hétre megrendezett programokon, és nem riadnak vissza a legnagyobb kihívásoktól sem. Imádkozzatok a szabadságvesztésre ítélt emberekért és nem utolsó sorban a börtönök alkalmazottaiért. Imádkozzatok, hogy minél többen tiszta szívből elmondhassák: „Uram, emlékezz meg rólam, amikor eljössz a Te országodban!”

Ez úton köszönöm meg a két önkéntes – Iordache Pachița és Știrbu Maria – odaadását, amelyet „A Biblia és az emberi érzések” című szeminárium-sorozat megtartása alkalmával tanúsított a Târgșor-i fegyházban. A Jó Isten áldja meg a Poarta Albă-i és Giurgiu-i börtönökben szolgáló önkénteseinket is! ■

Timotei Bîlbîie, a Börtönszolgálat munténiai képviselőjének igazgatója.

FIGYELMEN KÍVÜL HAGYOTTAK TIMOTEI BÎLBÎIE

E MEGBÉLYEGZETT
EMBEREKNEK SOKSZOR
CSAK A MORZSALÉKBÓL
ADUNK, AMI SZÁMUNKRA
ELENYÉSZŐ, NÉLKÜLÖZ-
HETŐ, ŐK MÉGIS ELVESZIK,
ÉS MOHÓN FOGYASZTJÁK.

La acest curs am învățat
că am încredere mai multă
în Dumnezeu, că știu că
există și ajută, că știu mai
câtă încredere și că mi recunosc
prezența și că cer ajutor și că
mă încred mai mult în Dumnezeu.

În bucuria foarte multă de
acest curs că am învățat aceste
lecții.

Doamne cu care am găsit acest
curs am fost foarte buni și
pe înțeleșul nostru.

NUMELE MEU ESTE: AURELIA, A.M.
PARTICIPAT LA CURSUL „BLAZIA ȘI SENTIMENTELE
UMANE”, CARE NE-A FOST FURNIZAT DE DOAMNA
IORDACHE. ACEASTA NE-A TRĂSUT CU DRAG ȘI
FOARTE MULTĂ RĂBĂDARE, MOTIV ÎNTRU CARE ÎI
SUNT RECUNOSCĂTOARE. AM DESCOPERIT NOI
METODE DE LĂUTARE A STRESULUI ȘI
ÎNGURĂRII, CARE AICI ÎMI USĂ FOLOSI.
VA MULTUMESC ÎNTRU AJUTORUL PE CARE
MI-L OFERISI.

06.03.2017.

A JELENÉSEK HÁROM ANGYALA (5)

A VILÁGPOLITIKAI ESEMÉNYEKBŐL LÁTNI LEHET, HOGY EGYRÉSZT EGYRE INKÁBB NÖVEKSZIK AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK ÉS A VATIKÁN SZEREPE, MÁSRÉSZT PEDIG MIND NAGYOBB A BELSŐ NYOMÁS AZ AMERIKAI ALKOTMÁNY „KERESZTÉNYESÍTÉSE” ÉRDEKÉBEN. EGY ÚJ „KÖZÉPKOR” FELÉ HALADUNK, EGY ÖSSZEHASONLÍTHATATLANUL RÖVIDEBB ÉS NEHEZEBB „KÖZÉPKOR” FELÉ.

Lapunk e havi számában elérkeztünk a három angyal üzenete ciklusának végéhez, és ezúttal megfogalmazzuk a harmadik angyal üzenetével kapcsolatos magyarázatokat is. Emlékeztetjük olvasóinkat, hogy ezen elmélkedésünk is részét képezi az „Azonosságunk pillérei” című átfogó elmélkedés-sorozatunknak.

A harmadik angyal befejezi az első két angyal üzenetét

„És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádjá a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt. És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön-örökké; és nem lesz nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. Itt van a szenteknek békességes türése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét! És hallék az égből szöveget, amely ezt mondja vala nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket” (Jel 14:9–13).

„És harmadik angyal is követé azokat...” A harmadik angyal üzenete rendkívül komoly, mégis csupán kísérője a második és az első angyal, az **örökkévaló evangéliumot** kezében tartó angyal üzenetének. Az igazi evangélium nem hagyja bűneikben elveszni az embereket, hanem figyelmezteti őket, és a legnagyobb komolysággal foglalkozik a bűn és az ítélet/büntetés kérdésével. Az evangélium kimondja, hogy az Üdvözítő helyettünk szenvedte el a bűn büntetését, majd feltámadt, hogy felajánlhassa számunkra mind az Ő ártatlansága ajándékát, mind pedig feltámadásának erejét, a bűn feletti győzelmet.

Ennek az örömhírnek a fényében a bűn megtűrése – akár a magánéletről, akár az egyház életéről legyen szó – sokkal súlyosabb lehet, mint ami Babilon pogány szektoráiban történik. A harma-

dik angyal üzenetével az evangélium eléri Isten irgalmának csúcspontját, mivel egy olyan korban is, amelyben teljében volt a törvénytelenység és a hitehagyás, és a menny csapásai megérttek arra, hogy kitöltessenek a bűnös nemzedékre, Isten megtalálja a módját, hogy késleltesse haragjának kiáradását, és elvesz egy napot az örökkévalóságból, amelyet kegyelemként kínál fel a bűnös világ számára. Ennek a napnak a neve: „ma”!

A harmadik angyal figyelmezteti a világot a fenevad és annak képének kultusza ellen, és óva int, hogy ne fogadja el a fenevad bélyegét, a Római Birodalom által kitalált kötelező ünnepnapot. Egy ilyen figyelmeztetés csak akkor válhat hallhatóvá, ha bekövetkezik egy a Jelenések 10-ben és a 14:6–7 versekben leírt lelki ébredés, valamint ennek a próféciaának a beteljesedésekor.

Az adventisták 170 éve figyelmeztetik a világot – prédikációk és írott anyagok által –, hogy az Amerikai Egyesült Államok meg fogja tagadni saját liberális Alkotmányát, és végül vallásos jellegű törvényeket fog érvénybe léptetni – főként vasárnap-törvényeket –, amelyeket végül az egész világon alkalmazni fognak. A világpolitikai eseményekből látni lehet, hogy egyrészt egyre inkább növekszik az Egyesült Államok és a Vatikán szerepe, másrészt pedig mind nagyobb a belső nyomás az Amerikai Alkotmány „keresztényesítése” érdekében. Egy új „középkor” felé haladunk, egy összehasonlíthatatlanul rövidebb és nehezebb „középkor” felé.

Bármennyire is tűnjék szektariánusnak, fanatikusnak és különösnek ez a figyelmeztetés, hirdetniük kell minden áron az egész világnak, mielőtt Isten igazságos bosszúja a hét csapásban kitöltetne a világra. Aki elutasítja Isten pecsétjét, megkapja a fenevad bélyegét. Aki iszik Babilon borából, inni fog Isten haragjának borából is. A büntetésről szóló figyelmeztetés egyaránt vonatkozik a hét csapásra (Jel 15:1; 16:1; 19:1–2) és a bűnösök örök kárhozatára (Jel 20:10).

A pokol a harmadik angyal üzenetében?

A **tűzben** és **kénben** való végtelen szenvedés, valamint az **éjjel-nappal, örökkön-örökké tartó felszálló füst** képe előre vetíti a lázadók végső

megbüntetését. Itt azonban nem egy realista, hanem egy szürrealista, szimbolikus leírásról van szó.

A Jelenések könyve átveszi ezen örökké tartó kínok képét, mint a végső büntetés hagyományos címerét, metaforikus, hiperbolizált leírását. Ennek a képnek a kontextusa szintén jelképes: angyal, bélyeg, fenevad, Babilon paráznságának haragbora, Isten haragbora, sarló, búza, szőlő, stb. Következésképpen a 14. fejezet összes jelenete szimbolikus. Ha ez így van, akkor az örök szenvedés miért lenne szó szerinti valóság? Isten a „Babilon” elleni összecsapás leírására „Babilon” nyelvezetét használja.

Babilon megszüntette Isten parancsolatait, hogy helyettük saját találmányait érvényesítse, és a halandókat térdre kényszerítse ezen emberi kitalációk előtt. Nem elégedett meg azzal, hogy egyházi és polgári büntetéseket szabott ki, hanem ezenfelül még kitalálta az örökké tartó pokol ijesztő rémségét, amelyben az ördögök égő szurokba mártják a lázadókat, milliárd és milliárd éveken keresztül, vég nélkül.

E tan sátáni eredete nyilvánvaló, mivel e doktrína szerint a démonok kedvelt szerepe a kínzás, jöllehet Jézus megmondta, hogy éppen számukra készíti elő a poklot (Mt 25:41). E profetikus jelet mögött Sodoma megsemmisítésének képe áll (Júdás 7; 1Móz 19:24,28), ami más városok és országok pusztulásának és a bűn végső megsemmisülésének a típusa (5Móz 29:23–24; Ésa 13:9; 34:9–11). A Gyehenna (a bálványimádás és a Jeruzsálemen kívüli szemet völgye) olthatatlan tüze **ellentétben áll a szombat állandóságával** (Ésa 66:23–24), **ez a büntetés a szombat megszenteltetésére** (Jer 17:27). Akik elutasítják Isten nyugalomnapját, amelyet hétről hétre a szombat szemléltet és igazol, **nem lesz nyugtuk sem éjjel, sem nappal**, és megemésztí őket a tűz a fenevad bélyegével együtt, amelyet választottak (14:11). Nem véletlen, hogy a hét csapás Isten Törvényének bosszúja (Jel 11:19). A hetes szám a teremtés hetére utal.

A végső büntetés pokla nem a Föld mélyén található, ahogy a pogány ókorban hitték, hanem az ítélet nyomán „lép érvénybe”, **az angyalok és a Bárány, Jézus előtt** (14:10). El tudtok e képzelni egy olyan mennyországot, amelyben a bűnösök folyamatos kínzásának képe uralkodik? Vajon ebben fog gyönyörködni az Üdvözítő, az angyalok és a szentek serege az örökkévalóságon át? Egy ilyen büntetést, mely eltörli a menny és a pokol közti különbséget, egészséges elme nem képes elképzelni. Ezeket a költői, hiperbolák és szimbó-

lumok alkotta képeket szó szerinti valóságként értelmezni egyenlő az emberiség ellen elkövetett merénnyel, Isten becsületének arcátlan megsértésével.

A Biblia az örök tűz fogalmára hivatkozva beszél a Sodomát ért történelmi pusztulásról, akár csak a Jeremiás korabeli Jeruzsálemet ért büntetésről, megjövendöli Edom és az Izraellel ellenséges világ megsemmisülését, miközben a tűzfolyam és a tüzes, szurkos, kénes tó képét idézi fel, ahonnan olthatatlan füst gomolyog fel (Júdás7; Jer 17:27; Ésa 34:9–11). Nincs okunk azt feltételezni, hogy időközben Isten megváltozott. Krisztus magára vette az örök büntetés terhét, a bűnös jól megérdemelt büntetését. Ha Krisztus büntetése hallál végződött, akkor a Krisztus helyettes áldozatát elutasítók megérdemelt büntetése nem lehet végtelenül nagyobb, mint Krisztus önként vállalt büntetése.

De éppen ezért félelmetes a „Bárány haragja” (Jel 6:16–17). Nincsen nagyobb kínszenvedés, mint annak fájdalma, aki látja, majdhogynem megéri az örökkévaló boldogságot, de amit az evangélium elutasításának bolondsága miatt elveszít. Annak gondolata, hogy a büntetés viszszavonhatatlan, és hogy nem áll több élet – egy újabb próbaidő – a rendelkezésére, hogy mindent örökre elveszített, jöllehet minden fel volt kínálva számára, ingyen, de drága áron, Isten Fia vérenek árán, egyszerűen elviselhetetlen. De mi lesz akkor, amikor felébred a lelkiismeret Isten jogerős ítélete hallatán? A fizikai büntetés – bármiben álljon is – könnyűnek tűnik majd ahhoz képest, hogy örökre minden reménye szertefoszlott.

A szentek kitartása

Elismételvén szinte szóról szóra a Jel 12:17-ben az Isten maradékáról szóló kijelentést, a harmadik angyal felkiált: **„Itt van a szenteknek békességes túrése”**. Dániel a „Magasságos szentjei”-nek nevezi őket, akik ellenálltak a birodalmat öröklő Antikrisztusnak. Az Újtestamentum szenteknek (Istennek odaszenteltéknek, elhivatottaknak) nevezi a keresztényeket általában. Isten választott egy megkülönböztető jegyet, ami az igazi megszentelődés ismertetője, a **szombat** (2Műz 31:13–18), és tette ezt pontosan azért, mert az igazi megszentelődés a **Teremtő Törvénye és Igéje** iránti engedelmségben jut kifejezésre (Jn 17:17). A szentség nem misztikus lelki gyakorla-

HÁRMAS
ANGYALI
ÜZENET
FLORIN LAIU

„HA VALAKI IMÁDJA
A FENEVADAT ÉS
ANNAK KÉPÉT, ÉS
BÉLYEGÉT FELVESZI
VAGY HOMLOKÁRA
VAGY KEZÉRE, AZ
IS ISZIK AZ ISTEN
HARAGJÁNAK
BORÁBÓL... ITT VAN
A SZENTEKNEK
BÉKESSÉGES TÚRÉSE,
ITT AKIK MEG-
TARTJÁK AZ ISTEN
PARANC SOLATAIT
ÉS A JÉZUS HITÉT!”
(JEL 14:9,13)

tokban, mágikus római-bizánci ceremóniákban, és nem is érzelmi-karizmatikus pseudoprotestáns rajongásban áll. A szentség nem pszichózis vagy lelki görcs, ami megrázza Isten emberét, nem valamiféle ragályos folyadék, amit a püspökök terjesztenek.

Isten parancsolatai

Az Ótestamentum héber szövege a Tízparancsolat tíz paragrafusát nem parancsolatnak vagy törvénynek, hanem „a szövetség ígéinek”, „bizonyágtételnek” vagy „szövetségnek” nevezi. A Törvény alatt a zsidó Isten Mózesnek adott teljes kinyilatkoztatását értette, és parancsolatoknak nevezte Isten minden rendelkezését a Tórában, függetlenül attól, hogy benne volt a Tízparancsolatban, vagy csupán a Törvény Könyvében. Amikor a Biblia parancsolatról beszél, a szeretet és engedelmesség alapvető elvére utal, vagy mindenik parancsolatra külön-külön (5Móz 6:1–9, a héberben: parancsolat [nem parancsolatok]; 1Jn 3:22–24).

Ez az Isten kinyilatkoztatott teljes akarata iránti engedelmisséget hangsúlyozza. Jelenések 14 kontextusa (amelynek középpontjában a szombat áll), valamint az olyan esetek, mint amikor Isten a gazdag ifjúval beszélget (a laodíceai típusa – Lk 18:20), arra engednek következtetni, hogy János itt a **szövetség tíz parancsolatára** utal (Jel 11:19). Ha a régi szövetségben ezek a parancsolatok kőtáblákba voltak vésve, az új szövetségben az Örök Evangélium részét képezik, és Krisztus megígéri, hogy a szívbe vési azokat, sőt, „a homlokra és a kézre” is, tehát igenis látható helyre.

Jézus hite (a Jézusba vetett hit)

Pistis Iēsou – az Újtestamentum fordítói vitakoznak ezen a kifejezésen, tudniillik a *Iēsou* genitivusnak alanyi és tárgyi jelentése is van: a *Jézus hite*, a *Jézusba vetett (Jézusban való) hit*. Megfigyelhetjük, hogy a Cornilescu a *Jézusban való hit*-ként fordítja (vö. Fil 3:9). Csak Jelenések 14:12-ben fordítja *Jézus hitének* (akárcsak Károli, ford. megj.). Különböző bibliafordításokban (New American Standard, Traduction Oecuménique, Luther, NTR [új román fordítású Biblia]) azonban a *Jézusban való hit* szerepel, illetve vannak változatok, amelyekben a *Jézus hűsége* szintagma jelenik meg.

Igaz, hogy rendelkezünk a Jézus hitével, mely ellentétben áll a világ elméleteivel. A Jézus által gyakorolt hit az Atya akaratának teljesítésében, Isten parancsolatainak megőrzésében jut kifejezésre, azaz pontosan abban, ami a szentek jellegzetessége. Viszont nem létezhet igazi szentség akkor, ha Jézus mindössze a hitgyakorlás példaképe. Jézus nem csupán Törvény, Ő Evangélium is. Szinte mindenütt az Újtestamentumban a *hit* az üdvösség Evangéliumának szinonimája, Krisztus vére által. *Hit* a neve, mivel valóban hitet kér, és mindent a Krisztusba vetett személyes hit által

HA A RÉGI SZÖVETSÉGBEN EZEK A PARANCsolATOK KÖTÁBLÁKBA VOLTAK VÉSVE, AZ ÚJ SZÖVETSÉGBEN AZ ÖRÖK EVANGÉLIUM RÉSZÉT KÉPEZIK, ÉS KRISZTUS MEGÍGÉRI, HOGY A SZÍVBE VÉSI AZOKAT, SŐT, „A HOMLOKRA ÉS A KÉZRE” IS, TEHÁT IGENIS LÁTHATÓ HELYRE.

A szentség nem rejtőzik varázs formájában vízben, fában, emberi csontokban, rongyokban, fényekben, de még aranyban és gyémántban sem. Az igazi kereszténység és szentség az itt leírtak értelmében az isteni kinyilatkoztatás két alapvető princípiumának – **Isten parancsolatainak és a Jézus hitének** (a **Törvénynek** és az **Evangéliumnak**) – a megtartása. Ezek a legősibb és mégis legaktuálisabb elvek. A mózesi szentély pontosan szemléltette ezt. Egyrészt a Tízparancsolatot, mint Isten trónjának alapját, a legszentebb helyre helyezték: minden ceremóniát, amelyet elvégeztek, a Törvénnyel való kapcsolat fényében végezték. Másrészt a helyettes áldozat és a papi szolgálat lehetősége (mindkettő Krisztus egyedi szolgálatát jelképezvén), valamint az állandó vérontás és tömjénezés az Isten bűnökét megbocsátó Bárányába vetett hitre utalt.

ajánl fel. Nyilvánvalóan ez az a hit, amely megigazuláshoz vezet.

Ha meg akarjuk érteni a *Jézus hite/Jézusban való hit* kifejezés jelentését, miért nem foglalkozunk többet a *hit* szó jelentésével? Maga Jézus is az Atyába vetett hit által élt, és így megnyitotta a bűnös előtt az utat az Atyával való megbékéléshez „az Istennek ama Bárányába vetett hit által, aki elveszi a világ bűneit”. Ahogy Jézus is az Atya által élt, nekünk is úgy kell Jézus által élnünk (Jn 6:29,57,69). Nagyon is valószínű, hogy János itt ugyanarról az evangéliumi elvről beszél, amelyet első levelében és evangéliumában is bemutat (1Jn 5:10–13). Első episztolájában János Isten parancsolatairól is sokat beszél, ellensúlyozván a Krisztust támadó tanítását.

Ha az ítélet (az örök Evangélium) órája üzenetének kezdete William Miller mozgalma volt, 1830 és 1844 között, továbbá a Babilon bukásáról szóló figyelmeztető üzenet hirdetése 1844 nyarán kezdődött el, a harmadik angyal üzenete azonosul a Hetednap Adventista Egyház küldetésével. A harmadik angyal, miközben az égbolt magasságán repül a másik két angyallal, hangos szóval hirdeti üzenetét. Az 1844-ben alakult Advent Mozgalom harmadik szakasza akkor vette kezdetét, amikor a millerita adventisták felfedeztek egy bibliai tantételt, amelynek addig nem tulajdonítottak jelentőséget: a hetedik nap szombatjának doktrínáját.¹

Mindazonáltal a harmadik angyal 1844-ben még nem kezdte el hangosan hirdetni az üzenetét. 1844 és 1848 között – a Biblia tanulmányozása és a prófétaság ajándékának igazolása által – még csak a megkülönböztető adventista doktrínák megfogalmazására került sor (a szentély, a hármass angyali üzenet, a szombat, a halottak állapota). 1860 és 1863 között vette kezdetét az egyház szervezeti felépítése. Ekkor választották a Hetednap Adventista Egyház megnevezést, hogy ily módon megkülönböztessék magukat azoktól az adventistáktól, akik nem fogadták el a szombat igazságát. Ugyancsak ebben az időszakban fogadták el az egészségügyi reform doktrínáját is. Az adventista evangelizáció az Egyesült Államok területére korlátozódott, és majd csak a század vége felé veszi kezdetét a külterületeken végzett miszió.

1. Pontosan 1844 nyarán a New Hampshire állambeli Washington adventista közössége – élén a lelkészével, Robert Wheelerrel – egy hetednapot ünneplő baptista testvérnőnek, Rachel Oakes-Prestonnak köszönhetően elfogadta a szombat doktrínáját.

Sorsdöntő esemény volt az adventista mozgalom teológiai és spirituális fejlődésében a hit általi megigazulás tanának felfedezése és hirdetése. Ebben elvülhetetlen szerepet játszott Alonzo Jones és Ellet Waggoner, akik Ellen White támogatását élvezték. Minderre a Minneapolis-i Generál Konferencián került sor 1888-ban. Ez a világosság, amelyet túl kevesen fogadtak el akkor, s amelyet ma is kevesen értenek, sokan elutasítanak, és a tartalmát vitatják, mély benyomást gyakorolt egyházunk történetére, de még mindig nem valósult meg az Isten által kívánt lelki ébredés. Sajnos még mindig a pusztában veszteglünk, és inkább azzal foglalkozunk, hogy petárdákat dobjunk az Antikrisztusra, minthogy beengednénk Krisztus világosságát a szívünkbe. 1888-ban és utána az Örök Evangéliumnak ellenállók azzal a kifogással álltak elő, hogy mivel a mi feladatunk a harmadik angyal üzenetének hirdetése (mindannak, ami a fenevaddal, a fenevad bélyegével kapcsolatos), nem kell olyan nagy hangsúlyt fektetnünk az Evangéliumra:

„Néhány testvérünk olyan félelemnek adott hangot, mely szerint túl sokat időzünk a hit általi megigazulás témája körül. Én azonban remélem és imádkozom, hogy senki nem fog szükségtelenül megrémülni emiatt, hiszen semmi veszély nincs abban, ha ezt a tanítást úgy hirdetjük, ahogyan az a Szentírásban is megtalálható. Ha a múltban nem mulasztották volna el megfelelően tanítani Isten népét, akkor most nem lenne szükség arra, hogy különös figyelmet szenteljünk neki...

A Szentírás kiváltképpen nagyszerű és értékes üzenetei nagy mértékben feledésbe merültek, éppen úgy, ahogyan azt a minden igazságok ellensége eltervezte. Sötét árnyékát Isten és közénk vetette, hogy ne láthassuk meg Isten valóságos jellemét. Az Úr kijelentette magáról, hogy »irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú« (2Móz 34:6).

Többen írtak nekem arról tudakozódván, hogy a hit általi megigazulás üzenete megegyezik-e a harmadik angyal üzenetével. Ezt válaszoltam: igen, ez a harmadik angyal üzenetének igazsága” (*The Review and Herald*, 1890. április 1. és 1891. február 3.)

„A próba ideje közel van, mert a harmadik angyal hangos kiáltása máris megkezdődött Krisztus, a bűnbocsátó Megváltó igazságának kinyilatkoztatásával. Ez a kezdeti fénye annak az angyalnak, melynek dicsősége betölti majd

**HA AZ ÍTÉLET ÓRÁJA ÜZENÉTE-
NEK KEZDETE
WILLIAM MILLER
MOZGALMA VOLT,
1830 ÉS 1844
KÖZÖTT, TOVÁBBÁ
A BABILON BUKÁ-
SÁRÓL SZÓLÓ
FIGYELMEZTETŐ
ÜZENET HIRDE-
TÉSE 1844 NYA-
RÁN KEZDŐDÖTT
EL, A HARMADIK
ANGYAL ÜZE-
NETE AZONOSUL
A HETEDNAPI
ADVENTISTA
EGYHÁZ KÜL-
DETÉSÉVEL.**

A HARMADIK
ANGYAL ÜZENETE
AZ ELSŐ ANGYAL
ÜZENÉNEK
A VISSZÁJA ÉS
EGYBEN KIEGÉSZÍ-
TÉSE. AZ ELSŐ AZ
ÍTÉLETRE MUTAT,
A HARMADIK
ISTEN TÖRVÉ-
NYÉRE. AZ ELSŐ
FIGYELMEZTET,
HOGY KIT ÉS
HOGYAN IMÁD-
JUNK, A HARMA-
DIK PEDIG HOGY
KIT ÉS HOGYAN NE.
AZ ELSŐNÉL VAN
AZ ÖRÖK EVANGÉ-
LIUM, A HARMA-
DIKNÁL A JÉZUS
HITE. ILY MÓDON
A TELJES HÁRMAS
ANGYALI ÜZENET
KÖZÉPPONTJA
ÉS KERÜLETE
AZ EVANGÉLIUM
ÉS A JÉZUSBAN
VALÓ HIT.

az egész földet. Magasra kell emelniük Jézust mindazoknak, akik hallották a figyelmeztető üzenetet. Be kell mutatniuk Őt az árnyékképekben, a szimbólumokban, a próféták kinyilatkoztatásaiban, a tanítványoknak adott feltárási tanításokban és a nagyszerű csodákban, melyeket az emberek fiaiért vitt véghez. Kutassátok az Írásokat, mert azok tesznek Róla bizonyosságot!” (*The Review and Herald*, 1892. november 22.)

A harmadik angyal üzenetéről szóló prófécia erőteljes bátorítás az Egyház számára:

„Amikor az üldözés vihara ránk tör, az igazi juhok hallani fogják az igaz Pásztor hangját. Önmegtágadó igyekezetet fejtenek majd ki az elvesztett megmentéséért. Sok eltévelyedett visszatér a nyájhoz, hogy kövesse a nagy Pásztort. Isten népe közeledni fog egymáshoz, és egységesen száll szembe az ellenséggel. Krisztus szeretete, testvéreink szeretete bizonyítja majd a világ előtt, hogy Jézussal voltunk és tőle tanultunk. A harmadik angyal üzenete akkor duzzad majd hangos kiáltássá, és az egész világot be fogja ragyogni az Úr dicsősége” (*Bizonyosságtételek*, 6/401).

Addig is a szemünk előtt kezd teljesedni egy másik jövőndőlés:

„Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmisség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek” (*A nagy küzdelem*, 608)

A világosság felragyogásával, amely nyilvánvalóvá tette, mi az igazi kapcsolat Isten parancsolatai és a Jézus hite között, és amely megnyitotta az utat a Szentháromság bibliai doktrínájának, Jézus és a Szentlélek isteni voltának megértéséhez (1890–1930), elérkezett a késői eső és a harmadik angyal hangos kiáltásának ideje, amelyet olyan gyorsan vártunk. A késői eső kiadására akkor kerül majd sor, amikor a világszéles, teljességgel természetfeletti ellenőrzés alatt történő evangelizáció beteljesíti Jelenések 18:1–5 verseinek próféciját. A harmadik angyal röpte előre haladt, hiszen az Isten munkáját jelképezi a világban, de csak akkor jut el az égbolt zenitjére, ragyog napként, és hallatszik oly erővel, hogy minden emberi fül meghallja, amikor Jézus igazságának elfogadása által teljesen átadjuk magunkat a Szentléleknek. Ekkor követeli majd meg Babilon a fenevad kultuszának való behódolást és a pszeudozombat elfogadását.

Teljesen rendhagyó boldogság

„Boldogok... mostantól fogva” (13. vers). Mindazok, akik az Úrban haltak meg, boldogok, mivel szentek, és részük van az első feltámadásban (Jel 20:6). Itt azonban azok rendkívüli boldogságáról van szó, akik „mostantól fogva” az Úrban halnak meg. Különleges feltámadás előjogában lesz részük (Dán 12:2) közvetlenül az Úr eljövételének napja előtt mindazoknak, akik 1844-től errefelé az Úrban pihentek meg, és bizonyosságot tettek a harmadik angyali üzenetről. Ez az utalás arra enged következtetni, hogy 1844-től kezdődően késik az Úr eljövételének napja, Isten kegyelméből, hogy minél többen megtérjenek (2Pt 3:9–12).

János parancsba kapta, hogy jegyezze le ezen látomását, ami egyértelművé teszi, hogy rendkívül fontos igazságról van szó. Ez nagy vigasz volt mindazok számára, akik feláldozták kényelmes életüket az Evangélium hirdetéséért, várták, siettek az Úr eljövételét, mégsem láthatták meg felhőkön érkező Megváltójukat. Habár első látásra úgy tűnik, hogy a halál nyugalomban vannak, az ő esetükben az üdvösség nyugalmaról van szó. A halál számukra nem más, mint a tudat órájának egy pillanatig való megállása, függetlenül a halál állapotában töltött idő objektív hosszától.

Akik Krisztusban pihentek meg, és életükben tiszteletben tartották Isten szombatját, szemben állnak a 11. versben említettekkel, akiknek nem lesz nyugtuk sem éjjel, sem nappal. Cselekedeteik követik őket. És nem a halálba kísérik őket, hanem a dicsőségbe. De előbb keresztül mennek az ítéleten, hogy a Krisztusban való hit tanúi lehessenek, és elnyerhessék jutalmukat.

Befejezés

A harmadik angyal üzenete az első angyal üzenetének a visszája és egyben kiegészítése. Az első az ítéletre mutat, a harmadik Isten törvényére. Az első figyelmeztet, hogy kit és hogyan imádjunk, a harmadik pedig hogy kit és hogyan nem. Az elsőnél van az Örök Evangélium, a harmadiknál a Jézus hite. Ily módon a teljes hármasság angyali üzenet középpontja és kerülete az Evangélium és a Jézusban való hit. A többi szempont – a parancsolatok, az imádat, a szombat, az ítélet, Babilon azonossága korunkban, Babilon kultusza és kultuszának elemei, a mennyről és pokolról szóló igazság – az Evangélium keretében mutatja meg igazi értékét. Ahogyan Ellen G. White is gyakran mondta, Pál apostolt idézve: „Úgy, amint az igazság a Jézusban” (Ef 4:21). ■

Florin Lăiu, professzor, Adventista Teológiai Intézet

GYÖKEREK

Habár nem láthatóak, a gyökerek azok, amelyek által a nagy tanulságokat magunkba szívjuk. Ezek azok, amik irányt, színt és értelmet adnak bármely valóságnak. Mint az édeni ígéret gyümölcse, az adventizmus, az eljövendő Megváltó várása Romániában Michal Belina Czechowskinak a Pitești-i Aslan családnál tett látogatásával eresztett gyökeret. Itt alakult meg az első Jézust váró csoport. Íme néhány tanulságos tény a romániai adventizmus megszületéséről:

1. Egy családban

Akárcsak az Édenben, vagy a pátriárkák idejében, az adventizmus egy családban – a Pitești-i befolyásos üzletember, Garabet Hagi Aslan családjában – született meg, és további családokat is bevont az igazsággal való ismerkedésbe. Először az Erdélyt és Bukovinát is megjárt Czechowski családot: az apát Michalt, Minát, Michal második feleségét, és két gyermeküket, Elit és Sethát, aki mindössze pár hetes csecsemő volt. A Czechowski család által az Aslan családban előbb a két kisebbik gyermek, Toma és Mitică keresztelkedett meg (1870-ben), majd Tache (1872-ben), feleségeik, és végül a két szülő.

A Luciano de Prato olasz mérnökkel kötendő házasság érdekében Pitești-re érkezett Anna Pigueron és édesanyja Louise, az első személy, akit Czechowski Európában megkeresztelt. Hozzájuk csatlakoztak az Aslan család rokonai, barátai, és a csoport 30 főre duzzadt. Megemlíteném továbbá, hogy az Erdélyben vagy Bukovinában született Setha Czechowski Pitești-en keresztelkedett meg, és hogy George Butler, a Generál Konferencia első elnöke nővére, Annie Butler nyomdokain jutott el Pitești-re, Annie ugyanis Czechowski titkárnője volt. Butlert Edith Andrews tolmács kíséerte el ezen az úton, az az Edith Andrews, akit az édesapja volt az első hetednapos adventista misszionárius.

Az üdvösséget – az emberek megmentését – Isten a családok közreműködésével valósítja meg.

2. A „lázadó” misszionárius

„Nonkonformista”, „lázadó” vagy „szent”: ezek a jelzőkkel illették Czechowskit az Adventist Review-ben. Ő az az ember, akit Isten felhasznált

„Semmitől sem kell jobban félnünk, mint attól, hogy elfelejtjük, hogyan vezetett minket mindeddig Isten”.

(E. G. White, *Schițe din viața mea [Vázlatok az életemből]*,

2004, 185. o., Viața și Sănătate)

„az európai adventista misszionárius program” megnyitására, tíz évvel azelőtt, hogy az 1860 és 1863 között szerveződött Adventista Egyház hivatalosan is kiküldhette volna első misszionáriusát.

Vajon tőle örököltük az önállóságra, kreativitásra, improvizációra való hajlamot, az úttörők eltökéltségét, azt, hogy készek vagyunk a vízbe ugrani, még akkor is, ha nem tudjuk, milyen mély az a víz?

Habár nem hivatalosan jött országunkba, minden bizonnyal Isten vezette őt az Aslan család otthonába, ahogy sok száz romániai fiatal és felnőtt, akik nem az egyház hivatalos küldöttei, spirituális magaslatokat érnek el és félelmetes akadályokat győznek le, hogy mások üdvösségéért dolgozzanak a világ szinte minden részén.

3. Talentumaikat felhasználó emberek

Amikor Czechowski megismerkedett az Aslan családdal, felajánlotta, hogy francia nyelvet tanít nekik, amelyet folyékonyan beszélt. Toma Aslan, aki Czechowskit fogadta, maga is beszélt franciául, s a családi vállalkozás felvirágoztatása mellett hozzájárult az otthonukban alakult hívők csoportjának támogatásához, növeléséhez. Programokat szervezett, különböző anyagokat fordított, cikkeket írt, folyóiratokat, broszúrákat publikált.

A vonzó, meggyőző beszédű egykori katolikus pap és 1848-as forradalmár Czechowski minden képességét munkába állította, és a fizikai és intellektuális kimerülésig dolgozott. Példáját az Aslan család tagjai is átvették. Feláldozták idejüket, pénzüket, és egy idő után mindenüket a felfedezett rendkívüli igazság hirdetésére, Isten ügyének képviselésére.

Így tevékenykedtek a mi úttörőink és az utánuk jövő néhány nemzedék, aminek köszönhetően 1920 és 1940 között a romániai adventisták száma több mint megtízszereződött. Nekünk is ilyen függőségi viszonyt kellene kialakítanunk Istennel a közeljövőben. ■

(a következő számban folytatjuk)

Beniamin Roșca, nyugalmazott lelkipásztor

**EGY ADVENTISTA
TÖRTÉNETE
BENIAMIN
ROȘCA**

A legtöbb információ dr. Adrian Neagu „The Family of Toma Aslan and the Heritage of M. B. Czechowski in Romania” című cikkéből származik.

A KIHÍVÁS FOLYTATÓDIK

I. Folytatjuk a Szentírás olvasását a következő igeszakaszokkal: Bírák 16–21; Ruth 1–4; 1Sám 1–31; 2Sám 1–18. E fejezeteket olvasva megválaszolhatjátok az alábbi kérdéseket:

1. Hogyan vesztette el Sámson az erejét?

- Megkötötték hét rend új kötéllel.
- Összeszőtték fejének hét fonatékát nyüstfonállal.
- Leválták a haját.

2. Mahlon és Kiljon halála után ki maradt Naómival?

- Orpa.
- Ruth.
- Mindketten.

3. Mit ígért Anna Istennek, ha fia születik?

- Nem ígért semmit.
- Egész életére az Úrnak szenteli, és borotva nem éri az ő fejét.
- Mindennap felviszi a gyermeket a Templomba.

4. Mit jelképez a Sámuel által a Saul fejére öntött olaj?

- Hajápoló szert.
- A kor divatja szerinti eljárást.
- Annak tényét, hogy az Úr Izrael vezetőjévé választotta Sault.

5. Kinek a fia volt Absolon?

- Joáb.
- Dávid.
- Abisai.

Helyes válaszok: 1. c); 2. b); 3. b); 4. c); 5. b).

**II. Van három válaszunk és három kérdésünk.
Találd meg mindenik kérdés helyes választát.**

Válaszok:

a) Benjámin; b) Öt; c) Bolond.

Kérdések:

- Mit jelent a Nábál név?
- Isten megáldotta Annát az ő hitéért, és habár meddő volt, több gyermeke is született. Hány testvére volt Sámuelnek?
- Kinek a nemzetségéből választották Sault, Izrael első királyát?

Megoldás: c) bolond – 1. (1Sám 2:21); a) Benjámin – 3. (1Sám 9:1).

TISZTÍTSD MEG A FORRÁST!

Miert engedjük meg olykor az irigység, féltékenység, gyűlölet vagy büszkeség érzésének, hogy eluralkodjon felettünk? Miért engedjük meg a bűnös gondolatoknak, hogy befészkeljék magukat az elménkbe, miért ragadunk le egy-egy jelenetnél, megfélemlítve arról, hogy a készüléknek van kikapcsoló gombja is? Miért emészt a vágy, hogy nekünk is annyi legyen, mint másoknak? Miért jönnek ki a sodrúkból egyes „keresztények”?

Minden bizonnyal ezen a héten is imádkoztunk azért, hogy jobbak, önzetlenebbek legyünk, hogy ne veszekedjünk, hogy naponta tanulmányozzunk, de van-e valami megoldás arra, hogy állandóan tiszták legyünk? Egy bűn, amit rövidebb vagy hosszabb ideje nem követtél el, nem egy olyan bűn, amitől végleg megszabadultál, hanem egyszerűen egy olyan véték, amit egy ideje nem követsz el. Hogyan lehetséges, hogy ne ess többé vissza?

„A vize ártalmas, és a föld gyümölcsét meg nem érleli” (2Kir 2:19–22). Miért terméketlen a föld? Mert nem öntözik tiszta vízzel... Hogyan változtassuk meg igazán az életünket? A választ erre a kérdésre Elizeus példája adja meg. Módszere három lépésből állt:

1. Egyenesen a forráshoz

„Ő pedig kiment a forráshoz, és bele veté a sót, és monda: Ezt mondja az Úr: »Meggyógyítottam e vizeket; nem száraznak ezután azokból halál és idétlen termés«” (2Kir 2:21).

Elizeus útja a forráshoz egy nagyon fontos lelki igazságot közvetít. Ha azt akarod, hogy életedben a változás valóságos és maradandó legyen, menj egyenesen a forráshoz! Metaforikusan szólva, ne a folyam mentén takaríts, ott túl nagy a sodrás, feleslegesen fáradoznál! Menj el arra a helyre, ahonnan ered mindaz, ami meghatározza életedet, és ott takaríts! Mielőtt megpróbálnád megtisztítani a gondolkodásodat, beszédedet vagy cselekedeteidet, tisztítsd meg a szívedet, ahonnan mindezek fakadnak.

Amit Isten akar és elvár mindeniktől, az bensőnk megváltozása. Hiába akarnánk a végső terméket megváltoztatni, azt, ami látszik, ha előbb nem változtatjuk meg gyökeresen a szívünket. Jézus felhívja figyelmünket: „Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások” (Mt 15:19).

Ha piszkos a lábunk, a kezünk vagy az arcunk, vízzel megtisztíthatjuk; tiszta szívet azonban csak úgy nyerhetünk, ha megengedjük Jézus vérének, hogy megtisztítson.

2. Egy új edény

2Kir 2:20 versében olvassuk: „És monda: »Hozzatok nékem egy új csészét, és tegyetek sót belé.«” Miért kért Elizeus új csészét? Mit számított az, hogy régi vagy új a csésze, ha a sót amúgy is a vízbe dobta? Jézus szavai válaszolják meg ezt a kérdést: „Senki sem varr pedig új posztóból foltot ó ruhára; máskülönben ami azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből, és nagyobb szakadás lesz. És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni” (Mk 2:21–22).

Újat nem varrunk óra, nem elegyíthető az új a réggel. „Isten nem látogatóba akar jönni. Ő költözni akar.” – Christine Caine

Egy új, tiszta forráshoz új edénnyel mégy, nem egy réggel. Ha új szavakat, cselekedeteket és gondolatokat akarsz, akkor új szívre van szükséged. Nem őrizhetsz tiszta szavakat, cselekedeteket, gondolatokat egy foltozott, koszos, régi szívben, amelyre megpróbáltál új foltot varrni. Ez már nem az élet megváltoztatása, hanem csupán a hit megfoltozása. „Túl sok gyülekezeti tag van kicsinosítva, kikeményítve és kivasalva, de nincsen meg is mosakodva.” – Vance Havner. Gyökeres változásra van szükséged, egy halálra és egy fel-támadásra, egy új életre, egy új szívre. Ez az üzenet rejlik Elizeus új edényének titkában.

3. Só az edényben

Amikor Elizeus elment a forráshoz a sóval teli edénnyel, az összegyűlt emberek megértették tette szimbolikus voltát: ahhoz, hogy egy dolog tisztává váljon, és utána is megmaradjon tisztának, előzetes megtisztításra van szüksége, a legjobb anyag pedig, amely ennek az előzetes megtisztításnak a szimbóluma, az a só.

Egy piszkos szívnek „sóra” van szüksége a megtisztuláshoz. „Mert mindenki tűzzel sóztatik meg, és minden áldozat sóval sóztatik meg. Jó a só: de ha a só ízet veszti, mivel adtok ízt néki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással” (Mk 9:49–50).

A „legyen bennetek só” kifejezés Isten Szavának életünkben való jelenlétére utal. Az élet csakis így válhat „ízletessé”, és ez a beszédben és a cselekedetekben is megnyilvánul. Pál apostol ekképpen buzdít minket: „A ti beszédeitek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mi módon kell néktek kinek-kinek megfelelnetek” (Kol 4:6). ■

ȘTEFAN TOMOIAGĂ
ELNÖK

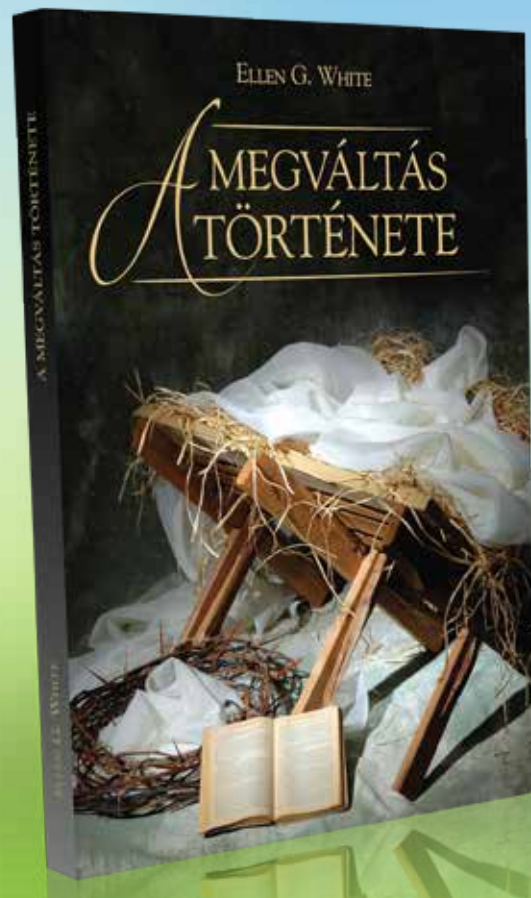
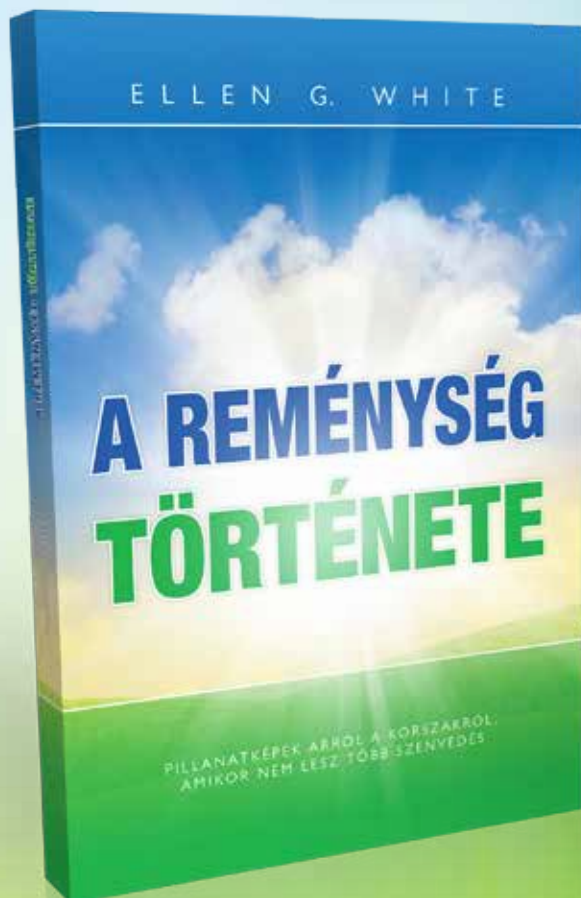
ROMÁN UNIÓ

✉ stefantomoiaga@adventist.ro
☎ +40 745 774 064

🏠 Voluntari, Str. Erou Iancu Nicolae
Nr. 38-38A, 077190, Ilfov, Romania

HETEDNAPI
ADVENTISTA
EGYHÁZ

2017 MISSZIÓS KÖNYVEI

Világunknak biztonságra és reménységre van szüksége. E két könyv – *A reménység története* és *A megváltás története* – segítséget nyújt az olvasónak túllátnia a zavartság és félelem állapotán, és felfedeznie az igazságot, hogy Krisztus ellenáll Isten ellenségének, az egyetemes törvénytelenység, szenvedés és tragédia szerzőjének: áldozata révén legyőzte Sátánt, és lehetővé tette az ember megmenekülését.

Olvassátok el ezeket a könyveket, és ajándékozzátok meg velük mindazokat, akiknek szeretnétek, hogy fényes jövőben legyen részük, mert csakis Isten mellett lehet boldog az ember ezen a földön, és majdan az örökkévalóságban, Isten országában.

